SFÂNTUL EFREM CEL NOU

AJUTĂTORUL CELOR AFLAȚI ÎN CĂUTAREA UNUI SERVICIU SAU A UNEI LOCUINȚE

MĂRTURII ȘI RUGĂCIUNI DE FOLOS

VIAŢA SFÂNTULUI MARE MUCENIC ŞI TĂMĂDUITOR EFREM CEL NOU

În vieţile Sfinţilor consemnate de aghiografie, cei care mărturisesc în scris evenimentele şi momentele mai de seamă din viaţa persoanelor, cărora încearcă să le contureze portretul duhovnicesc, au cunoscut îndeaproape, ori din tradiţie, viaţa acelor oameni sfinţi despre care mărturisesc. Însă in cetele Sfinţilor se află mulţi, nenumăraţi, care s-au rugat Domnului cu tot dinadinsul să rămână deplin necunoscuţi în lumea pământească. Celor mai mulţi dintre aceştia Dumnezeu le împlineşte dorinţa, însă pe unii - din nemărginita Sa bunătate îi dăruieşte pământenilor spre folos şi mântuire. Dintre aceştia îi pomenim doar pe câţiva dintre Sfintii nou-arătaţi: Rafail, Irina şi Nicolae, precum si Sfântul Efrem cel Nou.

Practic, izvoarele istorice concrete despre Sfantul Efrem s-au pierdut sau lipsesc cu desăvârire. Iconomia lui Dumnezeu a lucrat aici cu totul diferit, Domnul suflând din Duhul Său cel Sfânt acolo unde a stiut că se va ridica răspuns şi faptă dumnezeiască. Persoana prin care Sfântul Efrem a binevoit să se descopere întregii lumi este Maica Macaria. Pe numele din lume Mărgărită Desipri, ea s-a născut la 12 martie 1911 în sătucul Fataladi din Insula Tinos din Marea Egee. A intrat în mănăstire pe 11 decembrie 1930, primind mai apoi, la 31 iunie 1932, tunderea în monahism cu numele Macaria. Aprinzându-se de râvnă pentru cunoştinţa Sfinţilor lui Dumnezeu şi voind a afla nemijlocit cum vieţuiau şi se osteneau vechii pustnici greci, ea s-a retras la Nea Makri, intr-un loc în care se ştia prin tradiţie că este una dintre cele mai vechi vetre pustniceşti ale ţinutului.

După multă rugăciune şi statornicie în râvna lăuntrică pentru a afla cum vieţuiseră Sfinţii nevoitori ai acelor locuri, Mântuitorul Hristos i-a descoperit Maicii Macaria osemintele Sfântului Mare Mucenic Efrem. Acest lucru se petrecea la 3 ianuarie 1950, când Maica Macaria se apropia de vârsta de 40 de ani, foarte apropiată de a celui ale cărui moaşte i-au fost descoperite de Mântuitorul. Iată cât de minunat a lucrat Domnul, dăruind drept răspuns Maicii Macaria nu un cuvânt, ci un Sfânt de o vârstă foarte apropiată de a ei. Cu adevărat, cuvintele cele mai frumoase ale lui Dumnezeu sunt chiar Sfinţii.

Prin viaţa şi mărturia sa neîncetată, Maica Macaria a vestit tuturor cele descoperite de către Sfântul Efrem, pe locul unde fuseseră aflate sfintele moaşte ridicându-se o Mănăstire închinată Marelui Mucenic. Până la sfârşitul vieţii sale, stareţa Macaria a fost o adevărată pildă de credinţă şi rugăciune, urmând pe cât i-a fost cu putinţă nevoinţele şi

ostenelile pustniceşti ale Sfântului Efrem. Cuvioasa Macaria a trecut la cele veşnice la 23 aprilie 1999, la praznicul Sfântului Gheorghe, fiind în vârstă de 88 de ani.

Din descoperirile dumnezeieşti pe care Sfântul Efrem le-a făcut nemijlocit Maicii Macaria, precum şi altor vieţuitoare ale obştii sau apropiaţi ai Mănăstirii, s-a conturat o biografie al cărei autor este însuşi Sfântul Efrem. Numele său din lume a fost Constantinos Morfis şi s-a născut în oraşul Trikala, în 14 septembrie 1384, în ziua prăznuirii Slîntei Cruci. Sfântul Efrem a rămas de mic orfan de tată şi a crescut în multe nevoi dimpreună cu mama sa văduvă şi cei şase fraţi ai lui. Dar harul Iui Dumnezeu a mângâiat adeseori inimile lor, iar mai apoi a ridicat din mijlocul lor un mare Sfânt al Bisericii Mântuitorului Hristos.

În anul 1393, oraşul Trikala din regiunea Thessalia a fost cucerit de otomani, iar în 1395, în Tesalonic au început „recrutările" de noi soldaţi pentru armata turcă. Aceşti soldaţi, numiţi şi Ieniceri, nu erau nimic altceva decât băieţi şi tineri - creştini cu vârsta cuprinsă între 14 şi 20 de ani. Ei erau luaţi cu sila de mici din familiile lor, fiind crescuţi într-un regim cazon şi auster de către turci, spălându-li-se minţile şi fiind îndoctrinaţi cu credinţa islamică. Ajunşi la vârsta la care puteau fi sacrificaţi pentru ţelurile sultanului, ei deveneau armata de bază şi totodată corpul de elită al soldaţilor Imperiului Otoman.

Pe când avea 14 ani, în 1398, pentru a nu fi luat cu sila în oştile

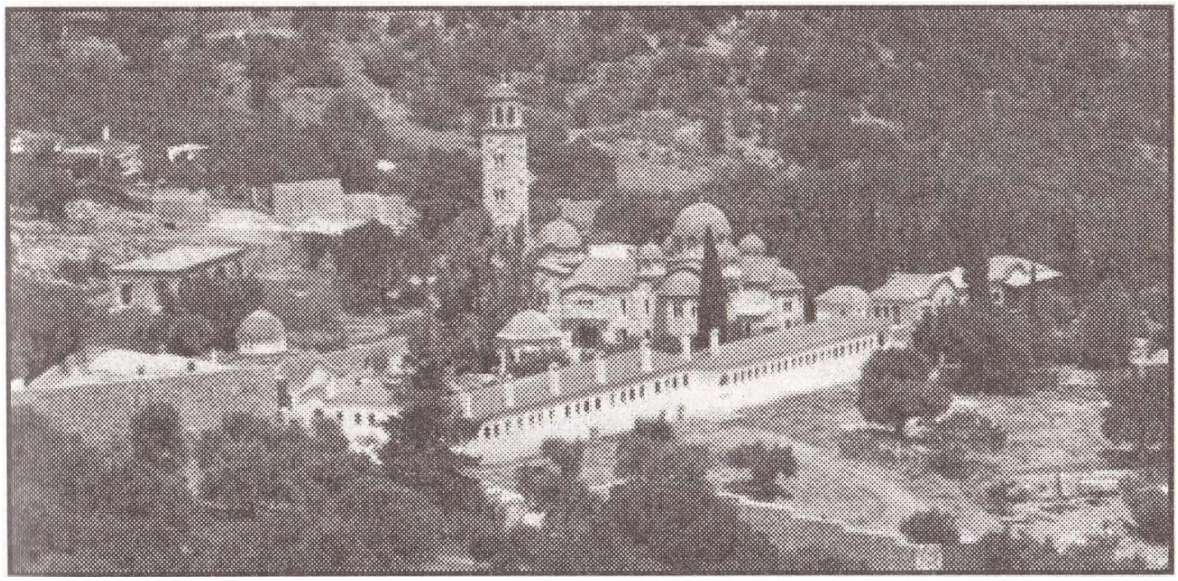

turceşti, Sfântul Efrem şi-a părăsit mama văduvă şi fraţii şi a intrat în Mănăstirea Buneivestiri de pe Muntele Amonon din Attica, unde a vieţuit vreme de aproape 27 de ani, trăind în curăţie, ascultare şi mari nevoinţe pustniceşti, devenind locaş al Sfântului Duh. După ce a împlinit 30 de ani, Sfântul Efrem a primit hirotonia întru preot.

În anul 1424, turcii au cotropit Mănăstirea şi au distrus-o,

măcelărindu-i ori decapitându-i pe toţi călugării din obşte; deoarece Sfântul Efrem se nevoia într-o peşteră pustnicească, a fost izbăvit de această moarte cumplită. Însă în timpul unei razii din toamna anului 1425, Sfântul a fost aflat de turci în Mănăstire şi a fost robit deîndată. Din ziua de 14 septembrie, când împlinea 41 de ani, Sfântul Efrem şi-a început urcuşul mucenicesc, căci vreme de opt luni şi jumătate turcii l-au chinuit în fel şi chip, nădăjduind să-l facă să se lepede de Hristos şi să-l mărturisească pe Alah drept dumnezeu. Astfel, ziua de 14 septembrie a devenit pentru Sfântul Efrem o a doua naşteri prin crucea pătimirilor.

Rămânând netulburat şi luminos prin rugăciune şi credinţă, Sfântul Efrem a fost torturat în chip cumplit de către turci, chiar în curtea Mănăstirii în care se nevoise atâţia ani. Apoi turcii l-au închis într-o cămăruţă mică, fără hrană sau apă, bătându-l în fiecare zi şi sperând că-l vor birui şi se va lepăda de Hristos pentru a deveni musulman. Vreme de mai multe luni, Sfântul Efrem a îndurat chinuri şi torturi groaznice. Când turcii au priceput că, orice vor face, Sfântul va rămâne credincios lui Hristos, au hotărât să-l omoare la praznicul Invierii, spre mai multă batjocorire a creştinătăţii.

Din pricină că turcii nu au izbutit să-l înfrângă pe Sfântul Efrem prin nici un fel de căznire, dar şi pentru ca el să nu fie o pildă de stăruinţă în credinţa tu Hristos, păgânii l-au spânzurat cu picioarele în sus de un dud şi i-au înfipt un tăciune aprins în pântece. Rugâciunea către Dumnezeu a fost nedezlipită de buzele Sfântului Efrem şi astfel a avut putere să biruiască până în sfârşit toate caznele agarenilor, iar sufletul şi l-a dat lui Dumnezeu tot întru rugăciune.

În vremea celor din urmă pătimiri ale Cuviosului Mucenic, batjocoritorii turci strigau către el: „Unde este Dumnezeul tău?! De ce nu te ajută?!", iar Sfântul Efrem se ruga astfel: „O, Dumnezeule, nu tine seama de cuvintele acestor oameni, ci facă-se voia Ta, căci Tu le-ai rânduit pe acestea!".

Din cele descoperite Maicii Macaria în chip dumnezeiesc, aflăm că atunci când turcii l-au atârnat pe Sfântul Efrem de dud, l-au bătut până l-au sleit de puteri. Ca să îl trezească din starea de sfârşeală, au început să-l tragă de barbă şi să i-o smulgă. Din pricina multelor bătăi, hainele Sfântului erau numai zdrenţe, trupul fiindu-i acoperit mai mult de răni şi sânge decât de veşminte. Privelişte era cutremurător de jalnică. Cu toate acestea, îndrăcirea turcilor nu avea măsură şi pofta lor nebună nu se sătura de sânge. Atunci, unul dintre chinuitori a luat un tăciune aprins şi, luându-şi avânt, l-a înfipt cu toată puterea în pântecele Sfântului Efrem. Durerea va fi fost atât de mare, încât mintea

omenească nu poate să şi-o închipuie şi să o cuprindă în cuvinte. Sângele curgea din pântece, însă turcii nu s-au oprit nici acum. Trupul Sfântului se zvârcolea de durere şi toate mădularele îi erau o rană. Apoi, din pricina suferinţei, Sfântul şi-a pierdut puterea de a mai grăi şi s-a rugat Domnului în taină să îi ierte păcatele. Din gura lui au tâşnit sânge şi salivă, iar pământul dimprejur era deja înroşit de sânge şi de bucăţi din carnea lui. Gândindu-se că a murit, turcii l-au dat jos din copac, iar trupul Sfântului a căzut la pământ. Îndrăcirea lor nu avea saţ în cruzime, aşa încât au început să lovească cu piciorul în Sfânt şi să-l bată cu toată puterea. După o vreme, Sfântul Efrem si-a deschis ochii şi a rostit: „Doamne, în mâinile Tale încredinţez duhul meu", şi odată cu aceste cuvinte sufletul lui a părăsit trupul. Era la ora 9 dimineaţa, în ziua de 5 mai a anului 1426 - fiind atunci Marţea Luminată, a treia zi de Paşti. Turcii au făcut acest lucru spre a defăima şi urâţi marele praznic ai Învierii Domnului, însă nu ne îndoim că la plecarea lui din viaţa aceasta, Dumnezeu le-a arătat că acela pe care l-au chinuit cu atâta bestialitate a dobândit viaţa fără de moarte.

Turcii au batjocorit şi ciopârţit trupul Sfântului după ce acesta şi-a încredinţat duhul în mâinile lui Dumnezeu, dar mai apoi rămăşiţele pământeşti au fost adunate şi îngropate cu cinste de către ţărani crestini din împrejurimile Mănăstirii.

Este cu neputinţă a cuprinde în câteva cuvinte însemnătatea jertfei Sfântului Efrem, însă vom pomeni doar un singur lucru. În răstignirea lăuntrică pe care Sfântul Efrem a trăit-o în intreaga sa viată călugărească şi pustnicească, a cuprins şi a îmbrăţişat întreaga fire omeneasca, socotind păcatele tuturor ca fiind ale sale şi pocaindu-se pentru ele înaintea lui Dumnezeu. Aceasta este însăsi dragostea şi prietenia lui Hnstos Fiul lui Dumnezeu, Care ne-a grăit: „Mai mare dragoste decât aceasta nimeni nu are, ca sufletul lui să si-l pună pentru prietenii săi" (loan 15, 13). Ce suspinuri lăuntrice se vor fi împletit cu lacrimi în peştera sa pustnicească, ce foc curăţitor al rugăciunii a revărsat Sfântul Efrem asupra întregii firi omeneşti, câte cercetări ale luminii dumnezeieşti îl vor fi îmbrăţişat pe Marele Cuvios - nu ne este nouă cu putinţă a le şti. Dar neîndoielnic este că acestea toate se vor fi petrecut, căci ele sunt hrană tare şi pe potriva caznelor mucenicesti pe cari Sfântul Efrem le-a pătimit mai pe urmă.

Sfântul Efrem L-a slăvit pe Dumnezeu prin viata si prin moartea sa, iar Domnul i-a dăruit harul săvârşirii de minuni, pentru ca el sa ne slujească pe noi, cei cu totul nevrednici şi de a ridica privirile către acest dumnezeiesc Cuvios şi Mucenic. Iar uartă-ne, Sfinte Efrem, căci suntem nişte sărmani amărâţi şi te rugăm nu ne lipsi de rugăciunile și

binecuvântarea şi prietenia ta cea minunată.

Este lucru adeverit tuturor că aceia care se închină şi cinstesc cu dragoste şi credinţă moaştele Sfântului Efrem, dobândesc grabnic ajutor, tămăduin- du-se de nenumărate boli, adesea incurabile, Sfântul dăruind grabnic răspuns celor care îl roagă. Trebuie ştiut că Sfântul Efrem este nepărtinitor şi răspunde cu grăbire tuturor celor care i se roagă cu credinţă, indiferent în ce colţ al lumii s-ar afla, cel care îl cheamă în ajutor. Deoarece a ajutat mulţi tineri aflaţi în situaţii limită, Sfântul Efrem cel Nou este socotit pe drept cuvânt şi ocrotitorul celor dependenţi de droguri, al celor cuprinşi de depresie si a celor deznădăjduiţi.

Moaştele Sfântului Efrem cel Nou

Minunile, binefacerile şi ajutorul pe care le dăruieşte Sfântul Efrem ni-l descoperă ca pe un Părinte foarte apropiat şi nespus de bun, care nu numai că ne ştie toate durerile, ci ne şi poate ajuta ca nimeni altcineva. Poate părea smintitor pentru unii, însă Dumnezeu este Cel Care i-a dat Sfanţului Efrem puterea de a face atât de multe minuni în generaţia noastră. Sfântul Efrem se arată în chip văzut şi vorbeşte cu oamenii în mod repetat şi cât se poate de'firesc. El dăruieşte mângâiere ori tămăduire celor care poartă crucea bolilor incurabile, încât doctorii ajung să fie uimiţi că se găseşte vindecare acolo unde ştiinţa medicală nu poate decât să spună că nu mai e nimic de făcut. Dumnezeu ni le dăruieşte pe toate acestea, pentru ca prin ele să ajungem să cunoaştem bunătatea şi nespusa Sa milostivire şi să nu ne pierdem nădejdea întru El în acest veac al apostaziei şi urâciunilor, al lipsei de dragoste şi al prisosului trupesc.

Puterea minunilor şi a dragostei tale aprinde și în inimile noastre

flacăra credinţei, Sfinte Părinte Efrem, iar lucrările tale minunate odrăslesc în vietile noastre dintru tărâmul cel pururea înflorit al dumnezeieştilor daruri. Mângâie-ne cu mireasma iubirii de osteneală şi însuşi fă ca să rodească in noi sământa credinţei, ca întru umilinţă să-ţi grăim. Bucură-te, Mare Mucenice al lui Hristos, căci picaturile sângelui şi ale ostenelilor tale s-au făcut dumnezeiască ploaie de daruri pentru noi, cei de la sfârşitul veacurilor!

SFÂNTUL MARE MUCENIC EFREM CEL NOU, UCENIC DESĂVÂRŞIT AL LUI HRISTOS

Cuvânt rostit de Părintele Ciprian Negreanu
în Biserica Studenţilor din Cluj-Napoca
(5 mai 2010)

Dacă sunteţi foarte atenţi la sfinţii martiri, la mărturiile lor, o să vedeţi că Dumnezeu le-a dat şansa de a scăpa. Deci nu doreşte Dumnezeu ca omul să-şi verse sângele pentru El. E numai pentru cei care vor, numai pentru cei care-şi doresc asta, care aşteaptă parcă, intr-un fel sau intr- altul, aceasta...

Am cunoscut şi am auzit de Părinţi care şi-au dorit cu tot sufletul să fie mucenici şi le-a dat Dumnezeu această taină, această minunată asemănare cu El. Cu siguranţă, şi Sfânta Irina, şi Sfântul Efrem şi-au dorit, într-un fel sau intr-altul, au aşteptat sau au năzuit ca la o cunună nepieritoare, pe care ei poate nădăjduiau că vreodată le-o va da Dumnezeu, şi Dumnezeu le-a dat-o. Au nădăjduit şi au aşteptat această cunună pentru că aceşti oameni care urcă în credinţă spre Dumnezeu, şi în dragoste, cunoscându-şi păcatele lor, nu văd nici un mod de a-şi plăti păcatele, prin nimic, orice-ar face ei. Sudoarea şi osteneala lor li se pare nimic, o strădanie a răstignirii minţii şi a sufletului pentru Dumnezeu, a patimilor şi a tot ce au ei, li se pare prea puţin faţă de câte ar vrea să dea înapoi lui Dumnezeu, nu neapărat pentru păcatele pe care le-au făcut, ci mai mult pentru darurile pe care le-au primit, pentru care nu ai ce să dai în schimb. Ei au dorit să dea în schimb mai mult, orice, cât mai mult şi, dacă se poate, să se asemene cu Hristos în această jertfă. Deci, una dintre motivaţiile pentru care ei vor aceasta este aceea că nu ştiu ce să dea înapoi şi ar vrea să dea şi să mulţumească. Ei sunt asemenea aceluia care se întoarce să mulţumească, lepădând toată slava lumii. Dintre cei zece leproşi, unul singur s-a întors, dar şi acela, samarinean. Nu s-a mai dus la preot să-i ceară să-i dea toate drepturile înapoi, ci s-a întors înapoi îndată, lepădând toată slava lumii, ca să-I mulţumească lui

Hristos; a renunţat la lumea întreagă ca să-i mulţumească lui Hristos.

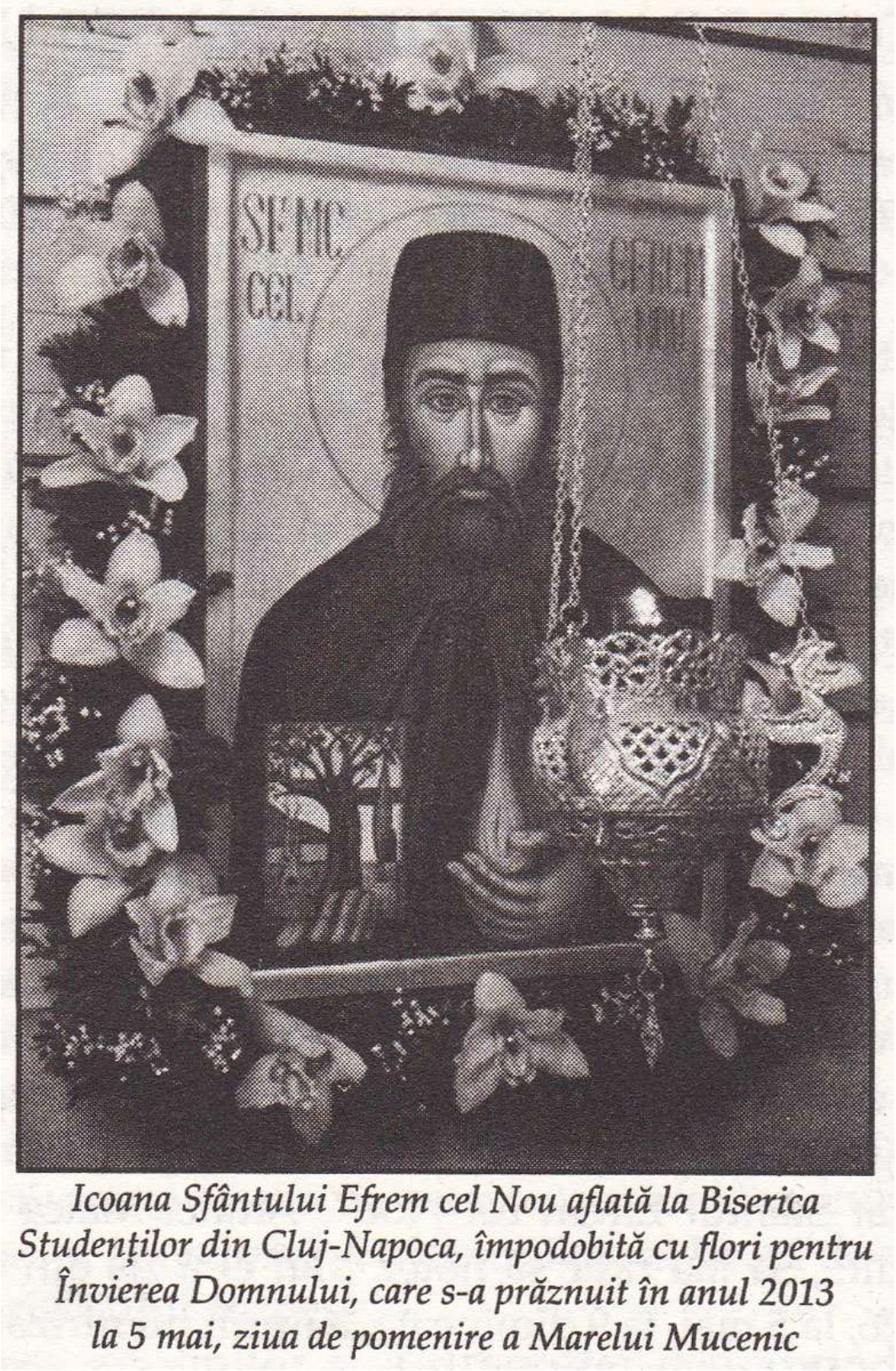

Icoana Sfântului Efrem cel Nou aflată la Biserica Studenţilor din Cluj-Napoca, împodobită cu flori pentru Învierea Domnului, care s-a prăznuit în anul 2013 la 5 mai, ziua de pomenire a Marelui Mucenic

Aşa sunt ucenicii desăvârşiţi, în privinţa aceasta: renunţă la ei înşişi, la tot ce înseamnă ei în lume, ca în felul acesta să-i mulţumească lui Dumnezeu... să-i mulţumească nu numai pentru că li s-au iertat păcatele, ci pentru darurile mari, pentru dragostea neîncetată ce au simţit-o în inima lor de la Dumnezeu, pentru lucrarea tainică ce au

trăit-o ei cu Dumnezeu, pentru bucuria care a fost şi este neîncetat întru ei şi care, prin acest martiriu, nici nu se va mai sfârşi vreodată.

Iar un al doilea motiv pentru care aceşti oameni au dorit acest martiriu este motivul pe care-1 vedem foarte uşor, foarte clar la Sfântul Mina: atunci când Hristos este batjocorit, atunci când este lovit, cei care-L iubesc pe Dumnezeu se simt ei loviţi, se simt ei jigniţi, se simt ei bătuţi; nu ştiu cum să se pună ei între acei oameni şi Hristos, să fie ei, cumva, ca un paravan, de parcă ei l-ar apăra pe Hristos - aşa se simt, sau îşi doresc măcar să pună şi ei umărul la Crucea pe care-o poartă Hristos, Care este răstignit prin acea hulă neîncetată ce nu se mai termină, care a început atunci, pe Golgota, sau chiar mai înainte a început. Şi să ştiţi că hula la adresa lui Hristos nu va înceta până la sfârşitul lumii - nu va fi şi n-a fost niciodată cineva mai hulit decât Hristos; chiar dacă este şi cel mai iubit, dar este şi cel mai hulit, pentru că diavolul împotriva Lui stă. De aceea, n-o să vedeţi hule şi vorbe grele la adresa altor învăţători, proroci, orice-ar fi ei... nici la televiziune, nici pe niciunde, decât numai la adresa lui Hristos. Hulele la adresa Lui se vor auzi până la sfârşitul veacurilor, pentru că pe El îl urăşte diavolul, împotriva Lui se răzvrăteşte mintea omului. Or, în faţa acestei hule, pe care-o fac aceşti oameni care-L prihănesc pe Hristos, cum au fost aceia la care a venit Sfântul Mina să le vorbească, în faţa acestora, aceşti mucenici simt parcă durerea şi suferinţa lui Hristos. Aşa sunt ei. Şi vin şi se pun umăr la umăr cu Hristos, cărând şi Crucea Lui, punându-se parcă înaintea Lui în faţa scuipărilor, umilirilor şi vorbelor grele. De dragul lui Hristos fac ei acestea. Nu pentru că din aceasta îşi împletesc cunună, nu pentru că numai asta-i calea şi că aşa şi-ar face un mic locuşor în Rai... Nu! Aceştia de dragul lui Hristos o fac. Au vrut să fie alături de Hristos, răbdând batjocuri şi mii de vorbe grele.

Dar încă şi pentru un al treilea lucru: pentru că nimeni dintre nu noi nu poate să spună că nu ştie de mic ce înseamnă să te lepezi de Hristos, să fii departe de El, să nu-ţi pese de El, să fad păcate prin care te lepezi de Dumnezeu şi prin care ştii bine că dai cu pidorul în ţepuşă şi-ţi răneşti sufletul, şi că nu ştii ce fad, cum zice Hristos: „Uşor îţi este să dai cu pidorul în ţepuşă?"; aşa îi zicea lui Pavel, care H prigonea. De fapt, Pavel sufletului lui îi făcea rău. Şi aceşti Sfinţi ştiau bine ce şi-au făcut ei înşişi loruşi şi îi durea pentru fraţii aceia, oricine ar fi fost ei, călăii călăilor, căpeteniile căpeteniilor, care nu-şi dau seama ce fac şi care lovesc cu pidorul în ţepuşe. Şi parcă şi de dragul acelora, ei se pun ca nişte miei la junghiere înaintea lui Dumnezeu, a oamenilor, a îngerilor, în vederea tuturor. Parcă cumva, prin chinurile, prin suferinţa lor, ca şi Sfântul Ştefan, să strige: „Nu le socoti lor, Doamne, păcatul

acesta, căd nu ştiu ce fac". Şi prin aceştia pot să se ridice şi din aceia mărturisitori ai lui Hristos, care nu mai lovesc cu pidorul în ţepuşă. Dumnezeu să ne ajute şi să ne întărească!

SFÂNTUL CU INIMA DE MAMĂ

Sfântul Efrem cel Nou, Marele Mucenic şi Făcător de minuni, cinstit de o mulţime de credincioşi din întreaga lume, a fost ales de Dumnezeu pentru săvârşirea minunilor in vremurile noastre tulburi, pentru întărirea credinţei şi mângâierea creştinilor. A trăit la sfârşitul secolului al XIV- lea, între 1384 şi 1426, adică acum mai bine de 500 de ani. Grecia se afla sub ocupaţie otomană şi de aceea, pentru a nu fi înrolat în armata sultanului, a părăsit lumea la vârsta de 14 ani şi s-a retras pe Colina Neprihăniţilor, din Attica, la Mănăstirea *Buneivestiri,* unde s-a nevoit timp de aproape 28 de ani. Asemeni marilor nevoitori, ieromonahul Efrem a vieţuit in singurătate, retrăgându-se din obşte pentru a se desăvârşi intr-o peşteră. In anul 1424, călugării din mănăstirea sa au fost ucişi cu sălbăticie de turci, Sfântul fiind singurul rămas în viaţă, datorită faptului că nu se afla în mănăstire la venirea acestora, d era retras în sihăstria sa. Dar după un an, la 14 septembrie 1425, ziua sa de naştere, mahomedanii s-au întors pe Colina Neprihăniţilor şi au trecut prin sabie pe toţi monahii aflaţi atund în mănăstire. Pe Sfântul Efrem nu l-au uds, pentru că era singurul care nu a părut tulburat de venirea lor şi atund, dându-şi seama că este un călugăr îmbunătăţit, au ales să-l supună la chinuri groaznice pentru a-1 face să se lepede de Hristos. Se gândeau că astfel biruinţa lor va fi mai mare decât dacă îl vor udde. Aceste chinuri nu au durat câteva ore sau zile, d opt luni. In cele din urmă, au hotărât să-l martirizeze în a treia zi de Paşti a anului următor, pentru ca batjocura lor faţă de credinţa creştină să fie deplină. L-au torturat cu sălbătide, l-au spânzurat cu capul în jos de un dud, l-au pironit de trunchiul copacului cu cuie mari pe care i le-au bătut în tot trupul, chiar şi în cap. In cele din urmă, i-au înfipt în pântece un lemn aprins. Rămânând neclintit în credinţă, Sfântul şi-a dat duhul în mâinile Domnului, rugându-se pentru iertarea sa, dar şi a prigonitorilor săi. Sufletul său de mucenic a fost dus de îngeri înaintea Domnului, primind cununa pentru pătimirile sale: *Vrednic eşti, Efrem, că pe Hristos ai mărturisit!* Trupul său a fost aruncat în scorbura copacului şi a fost străjuit de câinele mănăstirii până când un grup de trecători l-a găsit şi l-a îngropat. Acolo a stat timp de mai bine de 500 de ani, până la 3 ianuarie 1950, când Dumnezeu a rânduit aflarea sfintelor sale moaşte şi proslăvirea Sfântului. De atunci şi până astăzi, Sfântul Efrem cel Nou

nu încetează să săvârşească nenumărate minuni, fiind trimis de Dumnezeu să aducă mângâiere celor necăjiţi şi întărire în credinţă poporului dreptmăritor în vremurile de dinaintea chinurilor. El se apleacă cu neţărmurită dragoste şi dumnezeiască mângâiere asupra celor aflaţi în nevoi şi necazuri, în lipsuri şi mari greutăţi. Vremurile pe care le-a trăit Sfântul Efrem au fost vremuri pline de greutăţi şi primejdii pentru poporul grec binecredincios. Imperiul Otoman era în plină ascensiune. Turcii, care stăpâneau sud- estul Europei, râvneau să răpună şi să islamizeze Imperiul Bizantin. Cucereau rând pe rând teritoriile bizantine şi prădau tot ce găseau în cale. Distrugeau bisericile şi mănăstirile, h martirizau pe creştini, pe preoţi şi pe călugări şi căutau să recruteze noi soldaţi pentru armata sultanului, luând cu sila tinerii între 14 şi 20 de ani pentru înrolare. In aceste condiţii, ne putem da seama cât de grea era viaţa în timpurile acelea. Oricând erai în primejdie să-ţi pierzi bunurile, casa, familia, biserica unde mergeai să te rogi, chiar şi locul de muncă. In acest context, pentru a nu fi robit de turci, tânărul Constantin a ales să-şi părăsească familia şi casa părintească şi să se retragă la Mănăstirea Buneivestiri de pe Colina Neprihăniţilor. Nu e greu să înţelegem că Sfântul Efrem a cunoscut de timpuriu frământările fiecărui conaţional al său în faţa pericolului otoman. Părinţii îşi pierdeau copiii luaţi cu sila în armată, copiii îşi vedeau ucişi părinţii doar pentru că mărturiseau credinţa în Hristos, cei rămaşi îşi vedeau prădate sau distruse casele, gospodăriile sau agoniseala de-o viaţă, nimeni nu avea siguranţa zilei de mâine sau a locului de muncă. Multă durere, multă suferinţă, multă nesiguranţă! Cunoscând toate aceste realităţi tragice ale vieţii contemporanilor săi şi înţelegând că nu există nici o soluţie omenească pentru a le depăşi, Sfântul Efrem a ales să părăsească deşertăciunea lumii şi să se retragă in tihna mănăstirii, pentru a se desăvârşi prin nevoinţa vieţii monahale, dar şi pentru a se ruga fierbinte Domnului pentru semenii săi rămaşi în vâltoarea primejdiilor.

Baldachinul Sfântului Efrem cel Nou de la Biserica Ezăreni din Iaşi

A cuprins în sufletul său toată suferinţa poporului său şi, îmbrăţişându-i :ainic pe fiecare în parte, i-a înfăţişat Mântuitorului Hristos, Cel Răstignit şi înviat pentru omul căzut, cerând milă şi îndurare centru ei. Câte lacrimi nu se vor fi vărsat sub epitrahilul său, centru câte mame îndurerate sau pentru câţi oameni rămaşi pe drumuri nu se va fi rugat Sfântul în taina chiliei sale? Sau pe câţi creştini deznădăjduiţi şi dezorientaţi nu-i va fi încurajat Sfântul să o ia de la capăt şi să-şi refacă gospodăria sau viaţa? Pe câţi nu-i va fi cuprins el în lacrimile şi rugile sale? De aceea, astăzi, când atâta lume trece prin aceleaşi frământări şi primejdii ca si casnicii şi contemporanii săi, Sfântul Efrem cel Nou este necondiţionat alături de cei care cred că au pierdut totul şi simt mistui amar al disperării că nu au unde să muncească sau unde să locuiască. Doar că acum, primejdia nu mai vine din partea celor care vor să ne cotropească prin puterea armelor, d noi cnşine ne punem în primejdie unii pe alţii din pricina răutăţii şi c dezbinării, a lipsei iubirii şi fricii de Dumnezeu. Fără mustrări ne conştiinţă şi cu multă abilitate, ne dăm la o parte unii pe alţii, ne eliminăm concurenţii şi *ne luptăm unii cu alţii pentru*

scopuri angulare şi vremelnice, cum definea părintele Dumitru Stăniloae dezbinarea în care trăim. Şi acum, ca şi în vremea Sfântului Efrem, multă durere, multă suferinţă şi multă nesiguranţă pricinuite de oameni! Câte lacrimi nu se varsă astăzi la icoana Sântului, câţi oameni rămaşi pe drumuri, fără case sau fără locuri de muncă, nu-i cer ajutorul, câţi tineri deznădăjduiţi şi dezorientaţi nu-şi pleacă genunchii înaintea lui ca să-i ceară îndrumare pentru a-şi face un rost în viaţă! Cum ar putea Sfântul să nu le răspundă sau să nu ceară milă de la Domnul Hristos pentru ei, când atât de mult s-a rugat şi pentru ai săi cunoscuţi care au gustat acelaşi pahar amar al greului? ... *Dacă vă spun că că azi cumnatul meu a fost chemat la interviu şi de mâine* Si *cepe munca, mă credeţi?... La trei zile după aceasta, am primit un :elefon din partea unei companii la care aplicasem, iar în următoarea zi, am avut primul interviu. La câteva zile primeam deja cforta pentru vostul respectiv... Mărturisesc că nici nu terminasem de citit 40 ie zile Acatistul şi Paraclisul Sfântului Efrem şi m-a ajutat să mă zngajez... Acum scriu această mărturie din noua noastră căsuţă şi Mulţumesc Domnului, Care lucrează minunat prin Sfinţii Săi!...* Iată glasurile înăbuşite în lacrimi ale celor de azi, preschimbate, prin dragostea lucrătoare a Sfântului, în trâmbiţe de recunoştinţă.

Suflet întristat, nu este suferinţă sau necaz la care Sfântul să privească cu nepăsare. Nu este lacrimă vărsată pe care lacrima lui să nu o fi însoţit înaintea tronului Sfintei Treimi. \'u este rugă pe care Sfântul să nu o înveşmânteze cu focul robirii sale şi să nu o înalţe Domnului, pentru a nu fi trecută cu vederea. Nid el nu a avut unde să-şi plece capul, asemeni Domnului sau asemeni ţie. A lăsat în urmă casa părintească şi s-a nevoit într-o chilie sărăcăcioasă şi într-o peşteră rece. A privit cu durere la lipsa de perspectivă a contemporanilor săi, pe care i-a îndrumat şi i-a purtat în rugăciune. Nu te va lăsa nid pe tine! Ştie că ţi-e greu, îţi ştie lipsurile, frământările, deznădejdea şi îngrijorarea. Nu este lacrimă sau suspin care iâ-i fie străine. Cere-i ajutorul, vorbeşte-i ca unui prieten de rainâ şi te va ajuta prompt şi grabnic^ pentru că Sfântul Efrem este *Sfântul cu inima de mamă!.*

Cel *mai* nevrednic dintre preoţi,
Pr. Mihai Iordăchescu

MĂRTURII ALE MINUNILOR SĂVÂRŞITE DE SFÂNTUL EFREM CEL NOU

NE-A AJUTAT SĂ NE CONSTRUIM CASA

Cinstită Maică Stareţă!

La un an după ce am citit cartea care a fost editată la Sfânta voastră Mănăstire, am hotărât să mărturisesc şi eu tot ce mi s-a întâmplat până acum, deoarece la început Sfântul Efrem mi s-a arătat înainte ca eu să-l fi cunoscut.

În primăvara anului 1992, am visat într-o noapte că mă aflam pe insula natală, Chios. Se făcea că am întâlnit o doamnă mai în vârstă, necunoscută, ce se numea Maria şi care, după ce m-a salutat, mi-a zis: „Vino şi tu după mine acolo unde merg eu acum". Ea purta haine negre, deşi era vară, şi eu de asemenea eram îmbrăcată cu negru. Apoi am mers într-un loc, unde era o mănăstire închinată „Acoperământului Maicii Domnului", care mi s-a părut totuşi a fi alta decât cea care există în realitate. Avea multe etaje, multe camere cu tavane înalte, uşi mari, ca şi cele de la casele vechi. Am deschis şi am închis pe rând fiecare uşă. Căutam parcă ceva, pe cineva, fără să înţeleg pe cine sau ce anume. Deschid o uşă şi văd oameni adunaţi în jurul unui Părinte înalt, frumos, cu barbă neagră şi creaţă, care le vorbea tuturor. Lângă el se afla un sicriu mare. Am închis uşa şi am început să cobor cu grăbire scările. Aveam inima uşoară, odihnită. în timp ce eu coboram, jos mă aşteptau soţul şi fiul meu, cu care am şi plecat îndată.

M-am trezit din acel vis, fără a putea să mi-l explic. După puţină vreme, am mers pe insulă. Acolo, într-o mănăstire închinată Maicii Domnului, am cerut să mă spovedesc pentru întâia oară în viaţa mea şi s-au întâmplat in sufletul meu lucruri pe care nu le pot dezvălui. Chiar şi atunci Sfântul Efrem îmi era încă total necunoscut.

În 1993, cu un am mai târziu, copilul meu s-a îmbolnăvit de o maladie, care era rară atunci pe la noi - autismul. Ne-am îngrijorat mult, pentru că şi-a schimbat comportamentul in societate din cauza acestei boli. A început să facă mişcări nervoase, să umble în vârful degetelor. O maică de la o mănăstire la care am mers l-a văzut lovind o icoană în mijlocul bisericii. „Copilul nu e vinovat, are demon. Să meargă să i se citească rugăciuni!" - ne-a zis maica.

Am căutat să aflăm un părinte care să ne citească rugăciunile de exorcizare şi n-am găsit. Apoi am păcătuit din pricina mamei mele, care mi-a spus să mergem la un medium ca să-l dezlege de cel rău. Acolo, o femeie m-a informat că ni s-au făcut vrăji. M-a cuprins panica şi am făcut ce mi-a zis acea femeie, adică mediumul. Timp de ani mi-a făcut tot felul de farmece, mi-a dat diferite lichide pe care trebuia să le bea fiul meu, şi aşa mai departe. Dar starea copilului, în loc să se amelioreze, s-a agravat, uni spunea că vede capre în timpul nopţii, îi era frică de întuneric şi se temea să doarmă singur. Viaţa noastră s-a schimbat, a devenit un iad. Într-o zi îmi smulgeam părul din cap, strigam

fără alinare şi ziceam: „Unde eşti, Hristoase u meu, pentru ce nu mă ajuţi? A fost oare rău sau bine că um intrat prin toate acele uşi?" Mă aflam într-o asemenea înşelare, încât nu ştiam dacă era rău sau bine ce făcusem.

Am uitat să vă spun că ne-am adresat şi oamenilor de stiinţă, am fost pe la toţi medicii, am făcut toate analizele si investigaţiile, dar nu i-au găsit ceva patologic. Au venit psihologi acasă la noi ca să-l ajute pe fiul meu. Timpul trecea, dar nimic nu se întâmpla.

După aceasta, într-o noapte, în timp ce dormeam, m-am simţit ca şi cum cineva mi-ar fi apăsat capul. Nu vedeam acea persoană. Trupul său, de la mijloc în sus, era atârnat, mâinile îi erau pironite, degetele zdrobite, iar picioarele sale apăsau peste capul meu. Dar nu simţeam nici o greutate. Avea picioarele goale, subţiri, lovite, arse. Trebuie să fi fost ora trei după miezul nopţii. Mi s-a întâmplat să simt acea amorţire a capului de trei ori în aceeaşi noapte. Nu puteam să mă mişc, nici să-mi deschid ochii.

Pe vremea aceea, sufeream de migrene şi dureri de cap acute din pricina vrăjilor care s-au făcut asupra fiului meu şi a mea. Dar în acea noapte Sfântul m-a vindecat. Cum am înţeles că a fost Sfântul Efrem? Am văzut în vis o icoană în care era zugrăvit un călugăr cu papuci de casă, care stătea prinsă de catapeteasma unui altar, sau mai exact, de o uşă împărătească, şi se clătina. Icoana era agăţată de un cârlig, iar pe catapeteasmă era sculptată „Bunavestire a Preasfântei Născătoare de Dumnezeu". Mi-au rămas în minte două nume... Sfântul Artemie şi Sfântul Efrem.

În ziua următoare am mers cu soţul meu la Sfântul Artemie, la Pangrati (o suburbie a Atenei), şi am văzut că icoana sa nu era cea care mi s-a arătat în vis. Apoi am aflat că există o biserică la Nea Makri, al cărei Sfânt a fost călugăr. Iar când am vizitat mănăstirea voastră, am înţeles că, cel pe care l-am văzut până atunci în visele amintite mai sus, era aceeaşi persoană - Sfântul Efrem. De atunci, din fericire, am şi eu un Sfânt care mă ocroteşte.

Era Duminica Ortodoxiei, la ceasul când se scot icoanele în procesiune, aşa că am îngenuncheat şi au trecut icoanele pe lângă mine. Deodată, m-am simţit ca şi cum m-ar fi pătruns curentul electric. Mi-am ridicat ochii să văd icoana care trecea pe lângă mine şi era Sfântul Efrem. Mare har şi binecuvântare! „Sfântul este aici, mă ocroteşte!" - am strigat în sine-mi.

Dificultăţile financiare şi problemele de sănătate ale copilului meu mă aduceau adeseori la mănăstirea Sfântului nostru pentru rugăciune, implorări, dar şi mulţumiri aduse Marelui Mucenic.

De câteva ori am rămas cu o sumă minimă de bani, iar i-am zis soţului meu să fie milostiv şi să nu lase cerşetorul si săracul neajutorat, căci Sfântul ne va restitui ce am dat. Îmi aduc aminte cum am luat un împrumut şi bârbatul meu trebuia să-l plătească la un moment dat. Ne-am rugat Sfântului pentru aceasta. în aceeaşi zi am primit an telefon de la bancă şi ni s-a spus că există dobânda de pe contul vechi - pe care nu o luasem în calcul - şi trebuie să treacă pe acolo soţul meu pentru a o regulariza. Apoi, după ce a fost la bancă, mi-a spus că acea sumă era exact cea care ne lipsea pentru a plăti împrumutul cu pricina. Aceasta ne-a venit îndată, cum nici nu ne-am aşteptat. Ce a fost asta? Slavă Sfântului nostru!

Sfântul Efrem ne-a ajutat să ne construim casa. Lui o datorăm. Până atunci stăteam în chirie. Soţul meu avea un teren care nu-i aducea nici un venit şi dorea să-l vindem, iar cu banii aceia să începem a construi o casă nouă. Timp de un an nu am putut să găsim un cumpărător. Bărbatul meu era descurajat.

Apoi, la un moment dat, i-am zis: „Ai răbdare, ne vom ruga Sfântului Efrem şi, aşa cum ne-a ajutat ultima dată, va face din nou minunea sa cu noi". Am citit paraclisul Sfântului. În după-masa acelei zile a venit soţul meu bucuros şi mi-a spus că a găsit cumpărătorul, care i-a dat si avansul. Sfântul ne-a ajutat în aceeaşi zi! Cu întâmplări asesemeni celor istorisite mai sus a fost finalizată construcţia casei noastre.

Roaba Domnului Ekaterini X., Grecia

Cu milostivire şi cunoştinţă dumnezeiască întâmpini sufletele noastre, Mare Mucenice Efrem, slujindu-ne ca pe nişte fraţi iubiţi ai tăi, măcar că nu suntem vrednici nid măcar a-ţi pomeni numele. Nu înceta a ne împodobi sufletele cu surâsul cel lucrător al minunilor tale, ca umplându-se viaţa noastră de buna-mireasmă a credinţei şi a nădejdii, să ne învrednicim a intra şi în sălaşul cel veşnic al dragostei lui Dumnezeu.

DOAMNE, CE BUCURIE!

Mă bucur că în sfârşit am şi eu ocazia să scriu despre minunile Sfântului Efrem şi despre ajutorul pe care mi l-a dat mie, păcătoasei. în anul 2011, o verişoară mi-a dăruit o carte numită *Minunile Sfântului Efrem cu copii născuţi şi nenăscuţi.* Am privit cu îndoială cartea şi pe acest Sfânt de care nu mai auzisem niciodată; totuşi, am început să citesc cartea şi m-am îngrozit de chinurile şi moartea acestui Sfânt, dar am plâns de bucurie când am descoperit atâţia oameni ajutaţi, vindecaţi de bolile lor şi cu atâtea probleme rezolvate de Sfântul Efrem.

Într-o zi, la începutul lunii iunie, a început să mă doară foarte tare capul; eu niciodată n-am avut aceste probleme. Îmi venea foarte greu, pentru că la serviciu lucram foarte mult pe calculator. Timp de o săptămână, m-am chinuit cu durerea de cap, până într-o seară, când am luat în mână cartea cu minunile Sfântului Efrem şi am pus iconiţa de pe copertă pe frunte şi m-am rugat şi eu cu cuvintele mele să îmi ia durerea aceea groaznică. Am stat cu cartea pe frunte câteva minute şi pur şi simplu, treptat, mi-a trecut durerea de cap.

O altă minune a Sfântului Efrem a fost minunaţii ajutor pe care mi l-a dat la serviciu, atunci când şefa mea mi-a cerut un document important. Pur şi simplu nu găseam acel document, deşi îl căutasem peste tot. Intrasem în panică şi îmi era frică de ceea ce ar putea să urmeze adică să fiu concediată. Atunci mi-am amintit de Sfântul Efrem şi am spus în gândul meu: „Sfinte Efrem, ajută-mă să găsesc acel document". Nici nu am terminat bine de spus aceste cuvinte, că paşii mi s-au îndreptat exact spre locul unde era documentul. Doamne, ce bucurie! Sunt convinsă că niciodată n-aş fi căutat documentul în acel loc.

Mulţumesc din suflet Bunului Dumnezeu, Maicii Domnului şi Sfântului Efrem pentru aceste minuni şi pentru cele neştiute, dăruite mie, păcătoasei. Il rog pe Sfântul Efrem să mă ierte că am scris atât de târziu aceste minuni şi îl mai rog să se roage pentru mine, păcătoasa, şi să mă ajute în toate necazurile şi în fiecare clipă a vieţii mele. Bunul Dumnezeu să ne ajute pe toţi!

Iulia Marcela, 17 septembrie 2012, laşi

Îmbrăţişându-l tainic pe tot omul prin inpărtăşia ta la dumnezeiasca fire, înnoieşti nevăzut vieţile noastre, ridicându-ne din întunericul necredinţei şi povăţuindu-ne pe căile Evangheliei, Mare Mucenice Efrem. Nu înceta a ne sta alături până la cea din urmă a noastră suflare, ca ocrotiţi fiind sub acoperământul tău, să păşim şi întru lumina cea veşnică a împărăţiei celei de Sus.

NU ŞTIAM CĂ SUNT ATÂT DE VII

Cu ceva timp în urmă, am avut un vis foarte real: se făcea că sunt într-o biserică mare, la o oră târzie; ştiam că urma să mă închin unor sfinte moaşte care se aflau intr-o aripă a bisericii în care în acel moment nu era nici o persoană, majoritatea oamenilor aflându-se în faţa altarului. Încă înainte de a ajunge eu la racla respectivă, Sfântul aflat acolo s-a ridicat în picioare: era tânăr, brunet, slab, cu barbă si ochi negri, îmbrăcat într-o rasă neagră. Uimirea m-a ţintuit locului, însă el a început îndată să vorbească (de fapt nu cu cuvinte, ci cu gând),

spunându-mi: „Doar nu credeai că Sfinţii sunt morţi?" I-am răspuns, tot în gând, că nici nu ştiam că sunt atât de vii. Am făcut un pas în lateral, voind să dau de ştire despre el şi oamenilor aflaţi în biserică, dar cum încheiam de făcut pasul, cum se înapoia în raclă, luându-şi înfăţişarea obişnuită. Gestul s-a repetat de câteva ori. I-am spus că oamenii vor să ştie, mi-a confirmat că ei ştiu şi atunci m-a cuprins aşa o pace şi o bucurie, încât n-am mai dorit nimic, am închis ochii şi I-am mulţumit lui Dumnezeu pentru Sfinţii Lui. M-am trezit cu visul foarte dar în minte, dar n-am ştiut cine este Sfântul respectiv. Eu îl iubesc pe Sfântul Haralambie, dar acesta este bătrân, nu putea fi el. Am rămas cu gândul la acest Sfânt necunoscut.

Apoi am trecut printr-o perioadă în care am rămas însărcinată, am aflat că testul Papanicolau a ieşit prost, am pierdut sarcina. Urma să fac alte analize - respectiv, biopsie. Naşa naşei mele de cununie mi-a trimis atunri icoana Sfântului Efrem cel Nou, cartea cu minunile săvârşite de el, acatistul lui şi ulei de la candela Sfântului Efrem adus de la mănăstirea unde se află el, amestecat cu ulei de la Sfântul Nectarie. Şi atunci mi-am amintit de vis. Cred că Sfântul din vis a fost Sfântul Efrem şi el a vrut să vină şi la mine. Am început să mă rog lui, şovăielnic la început... Nu ştiam că e atât de greu să te rogi pentru tine... şi nu ştiam dacă să mă rog pentru vindecare sau e mai bine altfel. Părintele duhovnic însă mi-a zis: „Fată! Să te rogi pentru vindecare acum". Atunci când am făcut biopsia (a fost de fapt o extirpare a zonei suspecte de cancer din colul uterin) sau, mai bine zis, a doua zi, am simţit brusc că sunt vindecată - şi am ştiut atund că am avut ceva şi că Sfântul Efrem m-a vindecat! Rezultatul biopsiei a fost bun - zona afectată a fost extirpată în întregime.

Moaştele Sfântului Efrem cel Nou

Au urmat o serie de situaţii dificile la serviciu, situaţii în care m-am rugat Sfântului Efrem şi s-au rezolvat - unele imediat, altele în timp relativ scurt (câteva zile). într-o anumită situaţie (critică), clientul care mi-a cerut acel proiect m-a întrebat pe ce mă bazez atunci când vreau să acţionez într-un anume fel, aparent ilogic. Am afirmat că am încredere că lucrul acela se va rezolva favorabil nouă, tuturor celor implicaţi. Deşi a părut pueril, răspunsul a fost acceptat pentru că situaţia era aproape disperată şi următorul pas ar fi însemnat cheltuieli foarte mari pentru toate părţile implicate şi apoi procese pentru împărţirea cheltuielilor. în următoarele trei zile, au fost hopuri mari, dar toate au fost trecute într-un mod miraculos şi proiectul s-a încheiat într-adevăr cu bine. Nici clientul, nici ceilalţi implicaţi nu au putut găsi o explicaţie pentru ieşirea din situaţia gravă în care ne aflam. Doar eu ştiam - era Sfântul Efrem cel Nou!

O altă situaţie în care Sfântul ne-a ajutat a fost lichidarea unei firme din trecut - operaţiune care se blocase, pur şi simplu, de luni de zile şi nu se ştia din ce motiv nu continua in nici un fel. L-am rugat din nou pe Sfântul Efrem să ne ajute şi, pentru că îmi era ruşine să îl rog mereu câte ceva, am zis că pun şi eu umărul la rugăciune printr-un mic sacrificiu (e un cuvânt mare, dar nu găsesc altul), respectiv că, timp de 7 săptămâni, în zilele de miercuri şi vineri, nu voi mânca nimic până la ora 13. Cred că stârneşte zâmbete acest aşa-zis ajutor, dar, în general, mă doare capul şi am o stare de neputinţă fizică, de „sfârşeală", cum zice mama mea, dacă nu mănânc. Au trecut cele 7 săptămâni. Aşa, în ultima zi de vineri ne-am mutat sediul firmei, am cărat mobilier, am împachetat şi am despachetat, a fost o zi mai grea decât de obicei. La

ora 12:40 ne-am aşezat toţi la masă - singurul moment de pauză, urmând să plecăm de acolo. I-am cerut iertare Sfântului şi i-am promis că vinerea viitoare nu voi mânca până la ora 13:20, ca să recuperez cele 20 minute, şi am mâncat. Am simţit că nu s-a supărat. Vinerea următoare, când mi-am ţinut promisiunea, seara, când am ajuns acasă, am primit un telefon prin care am fost anunţată că s-a obţinut certificatul de radiere al firmei. Şi iar mi s-au umplut ochii de lacrimi pentru ajutorul pe care l-am primit de la Sfântul Efrem.

Prin această mică mărturie vreau să mulţumesc Domnului Iisus Hristos, Maicii Domnului, Sfântului Efrem şi tuturor Sfinţilor, ştiuţi sau neştiuţi! Aş vrea să afle toţi oamenii că Sfinţii lui Dumnezeu sunt foarte vii şi foarte prezenţi şi foarte buni şi iubitori cu noi!

Monica, 17 aprilie 2013, Bucureşti

Limpezime a bucuriei şi a păcii aduci în vieţile noastre, Mare Mucenice al lui Hristos, Efrem, făcând să ne rodească în suflete seminţele cele de foc ale Evangheliei. Priveghează-ne spre a rămâne în lucrarea cea binecuvântată, iar paşii ni-i îndreptează pe căile luminii celei neapuse a împărăţiei Tatălui şi a Fiului şi a Sfântului Duh!

DIFICULTĂŢILE FINANCIARE CAUZATE DE CRIZA ECONOMICĂ

În mod doar de Dumnezeu ştiut, Sfântul Efrem a săvârşit în viaţa familiei mele minuni mari, cu prilejul zilei sale de naştere şi totodată de început al pătimirilor mucenicеşti, de Praznicul înălţării Sfintei Cruci (14 septembrie).

Prima minune, prin care am căpătat curaj în a-i cere ajutorul, s-a petrecut pe data de 14 septembrie 2006. Ocupam, ca inginer, un post prost plătit, cu multe atribuţii şi ore suplimentare neremunerate. Astfel, cu 600 lei pe .ună, îmi era aproape imposibil să-mi întreţin familia cu trei copii. Situaţia dura cam de trei ani şi, având în vedere apropierea iernii cu cheltuielile ei imense pentru intreţinere, eram foarte tulburat, căutam un alt loc de muncă şi nu găseam nici o soluţie de îmbunătăţire a venitului. Întristat, în seara anterioară acelei zile, am citit Paraclisul Sfântului Efrem, cu toate că mi se părea un mănunchi de rugăciuni mult mai ample şi mai greu accesibile decât paraclisele închinate Maicii Domnului, spre exemplu. A doua zi (pe 14 septembrie), eram foarte tulburat şi hotărât să renunţ la serviciul care, deşi era unica sursă de venit, era injust remunerat. Mi-am depus în acea zi demisia, care, intr-o situaţie anterioară, similară, îmi fusese ruptă de conducătorul unităţii. Spre marea mea uimire, ceea ce a urmat a fost încadrarea mea intr-o altă titulatură ocupaţională, în cadrul aceluiaşi sector, care a permis, datorită indexărilor salariale de care am beneficiat în următoarele două

luni, dublarea venitului net.

În ajunul zilei de 14 septembrie 2008, am citit iarăşi paraclisul Sfântului Efrem, printre mâhnirile împărtăşite sfântului fiind şi situaţia financiară, care iarăşi devenise aproape critică, din cauza creşterii necesităţilor celor trei copii şcolari, ce aveau nevoie de pregătire la câteva materii, dar şi din pricina scăderii puterii de cumpărare a românilor, pe fondul crizei economice.

A doua zi, după Sfânta Liturghie, o persoană mi-a propus să ocup timp de câteva luni un post într-un proiect cu finanţare europeană, în care, pentru activitatea desfăşurată, urma să primesc cam 500 euro lunar. A fost un nou sprijin financiar imens pentru familia mea, datorită căruia am putut face şi câteva mici investiţii în casă, ceea ce nu se mai întâmplase de ani de zile. În septembrie 2011, criza economică îmi îngenunchease din nou familia atât de grav încât, pentru a supravieţui, apelasem la serviciile oferite săracilor de către una dintre Cantinele sociale ale Arhiepiscopiei Dunării de Jos şi la îndurarea unui preot de la o biserică din Galaţi, care ne ajută cu ulei, făină şi alte alimente ce se strângeau de la pomeniri. În această situaţie disperată, lipsită aparent de scăpare, un prieten mi-a propus să lucrez în străinătate. Astfel, mi-am lăsat cu multă durere familia şi am ales până în prezent exilul, pentru a-mi putea întreţine copiii. Interesant este faptul că, după plecarea mea din România, timp de aproape două săptămâni, nu mi s-a oferit nici un serviciu, deşi fusesem chemat pentru ceva sigur. Pe 14 septembrie 2011 însă, a fost prima mea zi de lucru într-o fabrică din Belgia, ca o confirmare a faptului că tot Sfântul Efrem a fost mijlocitor pentru scoaterea familiei mele din impas financiar. A urmat o perioadă de aproape doi ani, foarte epuizantă, umilitoare şi nefericită, însă prosperă din punct de vedere financiar.

Menţionez aici un alt ajutor acordat de către Sfântul Efrem în ultimii doi ani. Statele occidentale oferă copiilor emigranţilor ce muncesc legal pe teritoriul lor suplimentarea alocaţiilor din ţările de origine, astfel încât un copil poate beneficia de până la 100 euro lunar, întocmirea actelor de către autorităţile occidentale durează mult, adesea se strecoară greşeli, mai mult sau mai puţin intenţionat, există şi o reticenţă generală faţă de emigranţii est-europeni pe fondul imaginii nefavorabile create României de către politicienii şi mass-media românească. În aceste condiţii, timp de 6 luni, deşi depusesem toate actele necesare, nu am avut nici un răspuns scriptic sau financiar legat de alocaţiile neplătite copiilor mei, care deja reprezentau o sumă însemnată. Neştiind cărei instituţii să mă adresez şi având impediment necunoaşterea limbii olandeze, necesară în relaţia cu autorităţile, am

hotărât să apelez cu mare întristare la Sfântul Efrem, căruia i-am făgăduit un dar pentru mănăstirea Nea Makri, după împlinirea cererii. Deşi până în acea zi trimisesem mai multe scrisori şi e-mailuri persoanelor care gestionau documentele cu privire la alocaţii, nu primisem nici un răspuns. Cu toate acestea, a doua zi, după ce am citit cu mare durere Paraclisul Sfântului Efrem şi i-am făcut făgăduinţa, am primit în mod neaşteptat o înştiinţare din partea autorităţii de plată a alocaţiilor, prin care mi se comunica suma şi termenul de plată al sumei cuvenite. De această cale, vă confirm şi faptul că pomelnicul şi banii pe care i-am transmis, ce-i drept, cam riscant, în plic mănăstirea nu dispune de un cont bancar), mascaţi într-o felicitare de carton, pentru a nu ispiti senzorial lucrătorii poştali români şi greci, au ajuns la adresa Mănăstirii Sfântului Efrem din Nea Makri, specificată în cărţile cu minunile sale, publicate de Editura Sophia. După câteva săptămâni, am primit confirmare în limba engleză din rartea maicii stareţe, pentru banii donaţi.

De asemenea, am primit de câteva ori, din partea Sfântului Efrem, ajutor în câteva nopţi, pentru calmarea crizelor de atac de panică apărute pe fondul stresului cauzat de viaţa printre străini. Luam icoana Sfântului Efrem în braţe şi, după un timp, sufocarea şi majoritatea celorlalte simptome dispăreau. Tot printre străini, am descoperit că, în clipele în care eram extenuat fizic, nemaiputând face faţă vitezei cu care trebuia să descarc produsele de pe linia de producţie automatizată, şi mă rugam fierbinte Sfântului Efrem, în maxim 15 minute survenea o defecţiune tehnică în procesul tehnologic, iar banda se oprea uneori chiar şi 30 de minute, timp în care îmi puteam reveni. Acest ajutor a fost dăruit şi altor români care lucrau în posturi epuizante, la benzile de sortare sau de ambalare a legumelor, cărora le împărtăşisem experienţele mele cu Sfântul Efrem în situaţii-limită.

Criza economică mondială este abia la început, iar Grecia şi România se zbat deja de ani de zile în laţul condiţiilor injuste impuse de forurile monetare internaţionale. Sfântul Efrem este din ce în ce mai solicitat, pentru că, în lipsa sprijinului din partea guvernanţilor, politicienilor şi autorităţilor, nu mai ştim cui să ne adresăm omeneşte pentru a supravieţui. Şi atunci ne adresăm acelor oameni care, fiind în trupuri stricăcioase, cu slăbiciuni ca ale noastre, au biruit lumea şi barbaria prigonitorilor din toate timpurile, fie ei musulmani, comunişti sau politic-corecţi, iar acum ne sprijină din Ceruri atunci când nu mai putem îndura.

Marius Zlătescu, Roeselare, Belgia, 23 iulie 2013

întru pătimirile acestui veac fiind cufundaţi, osteniţi şi împovăraţi,

venim către tine, dumnezeiescule Efrem, căci cu dragostea şi îmbrăţişarea ta sfântă îi primeşti pe toţi cei cuprinşi de nevoi. Fă-te nouă neîncetat sprijinitor şi ocrotitor, ca, veselindu-ne de lumina nădejdii, să îţi cântăm aşa: Bucură-te, Mare Mucenice al lui Hristos, căci cu puterea împărătească a Crucii ne sfinţeşti vieţile şi ne învredniceşti izbânzilor nemuritoare!

SFÂNTUL EFREM ÎMI FĂCUSE LOC ÎNĂUNTRU

E greu să-ţi schimbi locul de muncă la aproape 40 de ani, dar, dacă îl ai alături pe Sfântul Efrem cel Nou, pare floare la ureche orice ai alegere! Aceasta e ultima, profundă şi emoţionantă experienţă a vieţii mele, pe care sunt datoare să o împărtăşesc şi altora, pentru a pleca împăcată pe noul drum.

Povestea mea a început în luna februarie a acestui an. Eram profesoară titulară într-o instituţie de învăţământ de nivel mediu, aflată în vecinătatea casei mele. Întotdeauna am fost conservatoare. Atunci când am ales acest loc de muncă, am crezut că va fi până la pensie. Nu eram însă mulţumită de ceea trăiam aici zi de zi. Plecam spre şcoală încărcată cu energia caldă şi protectoare a rugăciunii şi mă mtorceam epuizată, îngândurată şi - nu de puţine ori - tristă. Încercasem adesea să-mi spun că datoria împlinită dragostea elevilor mei sunt o suficientă măsură a unei zile muncite, şi totuşi... Când aproape o treime din viaţă mi-o petrecem la servidu, am vrea ca aceasta să nu adune în ea zgura zilelor noastre. Îmi amintesc ca azi întâlnirea cu Marina. Era o fostă colegă de generaţie de care nu fusesem niciodată apropiată. Întâlnirea noastră a fost să fie providenţială. Ne-am bucurat amândouă de revedere - ne-am vorbit ca două vechi prietene: ea se transfera la altă şcoală. Când m-a întrebat ce fac, am tresărit ca şi cum mi-ar fi citit gândurile. Ea urma să fie omul care avea să fie sprijin în dificilul şi extrem de riscantul demers pe care urma să pornesc. Am muncit lunile următoare pentru a-mi realiza dosarul necesar transferului.

De la început, am cerut binecuvântare părintelui meu duhovnic, pentru a nu întâmpina oprelişti în tot ce doream. O bună prietenă mi-a făcut cadou *Viaţa, acatistul şi paraclisul Sfântului Efrem cel Nou.* Soţul meu a primit, la rândul lui, mir de la Sfântul Efrem. Nu putea să fie o simplă coincidenţă. Trebuia să fac ceva. Era un semn pe care nu-l puteam trece cu vederea. Am cerut din nou binecuvântare pentru a citi acatistul Sfântului 40 de zile. Mă rugam să se aleagă lucrul care-mi va fi de folos. Voinţa mea era să plec, dar ştiam că nu va fi uşor. Era voia lui Dumnezeu să plec sau trebuia să rămân şi să rabd mai departe?!

Am aflat, între timp, cu stupoare şi spaimă totodată, că examenul

va fi complet diferit de alţi ani: pentru a intra într-o instituţie de învăţământ trebuie să ai, înainte de toate, acceptul Consiliului de Administraţie al acelei instituţii. Teoretic, nu părea a fi o problemă pentru mine, având în vedere pregătirea mea profesională, dar, practic, aveam să constatat că încercam cu o suliţă să prind o acvilă. Curând, m-am şi confruntat cu obstacolele de care mă temeam, îmi pusesem pe listă doar patru colegii importante. Nu doream să plec decât la o şcoală mai bună decât a mea cu speranţa că acolo va fi mai multă nevoie de mine. Aşa cum înţelesesem că trebuie să procedez, m-am prezentat cu dosarul personal directorului prim al primei instituţii de pe lista mea. Nu am ajuns în biroul acestuia. Din uşa larg deschisă, doamna directoare mi-a spus că nu e interesată să mă cunoască. Are deja un om pentru acel post, aşa că am făcut cale întoarsă. Am sumat pentru o audienţă la cea de-a doua instituţie de pe listă. Postul fusese ocupat deja de un coleg „cu dosar impresionant" (după spusele directorului adjunct), un coleg ce venea dintr-un judeţ limitrof capitalei Mai rămânea oare ceva pentru mine? Pe ultimele două opţiuni le consideram şi cele mai bune pentru mine. Erau colegii de vârf, aflate în apropierea casei mele. La unu dintre ele am fost primită cu răceală, dar acceptată pentru concurs, la celălalt - cu căldură şi respect. M-am înscris cu speranţă la examenul pentru ambele instituţii. Dumnezeu Sfântul Efrem cel Nou aveau să facă alegerea. Retrăiesc cu pleoapele închise fiecare emoţie, fiecare tresărire din ziua în care am primit răspunsul. Am ales să merg mai întâi la colegiul unde mă simţisem acasă, şi aceasta datorită unui director de excepţie, care, după o atentă lectură a C.V.- ui meu, mi-a vorbit despre viitorul instituţiei pe care o : conducea. M-am simţit, pe loc, parte a proiectelor despre care dumnealui povestea cu atâta fervoare. Eram parcă membru al unei echipe şi aceasta mă onora profund. Am inteles, din discuţia ulterioară, că decizia va fi a Consiliului ie Administraţie, pe baza punctajelor dosarelor personale repuse la registratura colegiului. Bucuria dialogului purtat, respectul reciproc profund, resimţit cu intensitate în minutele acordate pentru audienţă le-am purtat în suflet în zilele, orele ce au urmat înscrierii. Cuprinsă încă de aceeaşi exuberanţă am primit vestea cea bună, aflând mai ulterior că discuţiile din Consiliu fuseseră aprige, înţelesesem că Sfântul Efrem despicase un trunchi şi îmi făcusese loc înăuntru. La celălalt colegiu, nici nu m-am mai dus să aflu rezultatul. Soţul meu a sunat, a aflat că eram a doua pe listă, aşadar totul era limpede. Se alesese ceea ce era mai bine pentru mine.

Cum aş putea să mulţumesc Bunului Dumnezeu, sfântului Efrem cel Nou pentru binele din viaţa mea?! Voi putea oare să răspund

vreodată cu destulă recunoştinţă?!

S. B., profesoară în Bucureşti, 10 august 2013

Cunoscând desăvârşit toate cele ale noastre şi primind a ne purta suspinurile lăuntrice, vii în întâmpinarea celor care te cheamă în ajutor, Sfinte Părinte Efrem, deschizând cale şi dăruind binecuvântarea ta. Ajută-ne să împlinim după a noastră putere poruncile Evangheliei, ca, dintru lumina lor izvorând rugăciunea, să ne umple de susurul dragostei neţărmurite a Fiului şi Cuvântului lui Dumnezeu.

„MAI AI PUŢINĂ RĂBDARE!"

În vara anului 2013, am luat cunoştinţă prima dată despre existenţa Sfântului Efrem cel Nou.

L-am visat intr-o noapte pe duhovnicul meu, care îmi spunea în vis: „Roagă-te lui Efrem". Pe moment, nu an înţeles mesajul, însă am căutat pe internet şi am aflat de Sfântul Efrem cel Nou.

La câteva zile, nu întâmplător, o cunoştinţă de a mea, o pensionară simpatică şi evlavioasă, mi-a oferii spre lectură o carte cu minunile Sfântului Efrem cel Nou, desi nu vorbisem cu nimeni despre visul meu. Şi, întrucât chiar nimic nu este întâmplător în viaţa noastră, în septembrie 2013, am înţeles totul.

În septembrie 2013, ca urmare unei mari nedreptăti ce mi s-a făcut pentru că am luptat pentru adevăr si dreptate, am ajuns în situaţia de a nu mai avea serviciu, de altfel, unul foarte bine plătit într-o mare companie multinaţională. Şi, pentru ca amărăciunea să fie cât mai mare, în noiembrie 2013, m-am operat de o hernie inghinală. Cu toate acestea, nu am deznădăjduit, ci m-am rugat în fiecare zi Sfântului Efrem cel Nou să mă ajute să-mi găsesc un loc de muncă şi să mă însănătoşesc după operaţie. Aşadar, am citit în fiecare seară, înainte de culcare, acatistul Sfântului, precum şi câteva cărţi tipărite în România cu minunile pe care le-a săvârşit cu alţi semeni.

Sfântul mi s-a arătat în vis de câteva ori. Într-un vis, mi-a spus: „Mai ai puţină, foarte puţină răbdare, te vei angaja... ai răbdare!". În alt vis, mi-a spus: ,,După angajare, să vii să îmi spui".

În luna decembrie, m-am întâlnit cu o veche colega de serviciu, pe care nu o mai întâlnisem de mulţi ani, juristă si ea, ca şi mine. I-am spus doar că sunt într-o perioadă urâtă si că îmi caut serviciu. După aproximativ o săptămână, fosta colegă mi-a trimis un mesaj cum că şeful ei căuta un salariat exact pe postul şi pregătirea mea. Aşa am intrat în discuţie cu un angajator şi iată că mi-am găsit serviciu.

Pentru marele ajutor pe care l-am primit, am găsit de cuviinţă să vă scriu aceasta, iar dacă Bunul Dumnezeu va îngădui, îi voi face o vizită

Sfântului Efrem cel Nou, în Grecia.

Sunt convins că Domnul Iisus Hristos, Maica Domnului, cât şi Sfinţii ne cunosc nevoile şi necazurile cu mult înainte ca ele să se întâmple şi de aceea, ne vin în ajutor, ştiind că uneori suntem slabi şi putem cădea în mari şi adânci dureri şi patimi şi că avem nevoie de ajutor.

Un alt ajutor din partea Sfântului a fost în noiembrie 2013, când fiul meu, în vârstă de patru ani, a făcut febră de aproape 40 de grade (cine e părinte, ştie ce înseamnă acest lucru). Fiul meu a adormit în pătuţ aproximativ la o oră după ce i-am dat mai multe medicamente. Eram pe punctul de a anunţa Salvarea. în tot acest timp, am citit acatistul Sfântului şi l-am rugat permanent: „Sfinte Efrem, te rog din tot sufletul, scade-i temperatura fiului meu". Răspunsul Sfântului nu s-a lăsat aşteptat: în mai puţin de o oră, băiatului meu i-a scăzut temperatura de la 40 la 36.9 de grade şi aşa a rămas. Mult şi neştiut este ajutorul Sfântului în viaţa noastră!

Aşa am ajuns să îl cunosc, să îl iubesc şi să îl păstrez pe Sfant în viaţa mea. Am cumpărat şi o icoană cu Sfântul Efrem cel Nou. Voi dărui, aşa după cum m-a învăţat Sfântul, şi altora icoane şi cărţi cu el, ca să-l cunoască şi ei.

Sfinte Efrem, îţi mulţumesc din tot sufletul!

T. G. C., Iaşi, România, 7 decembrie 2013

Mult şi neştiut este ajutorul tău în viaţa noastră, Preacucernice Mucenice Efrem, căci, nevoind a-ţi fi vădită măsura dragostei, îţi tăinuieşti milostivirile sub acoperământul smereniei dumnezeieşti. Iconomiseşte tu, Părinte Sfinte ca, intrând noi în buna rânduială sufletească, să dobândim bogăţia cea nepieritoare a Trupului şi Sângelui Domnului dăruit spre iertarea păcatelor şi spre plinirea împărăţiei.

CU MULTĂ ÎNCREDERE ŞI RECUNOŞTINŢĂ

Sora mea era foarte supărată, întrucât soţul ei rămăsese fără serviciu şi, la vârsta lui (58 de ani), nu putea spera să-şi găsească altul. Pe deasupra, nu se ştia dacă va fi trecut în şomaj sau dacă va primi salarii compensatorii, aşa cum se obişnuieşte în acest caz. Timpul trecea şi nu primeau nici o veste în sensul acesta de la societatea care îl concediase. Am sfătuit-o pe sora mea să se roage Sfântului Efrem. Ea a spus că are mare evlavie la Sfântul Nectarie, la care se roagă mul: şi în al cărui ajutor nădăjduieşte, dar, la insistenţele mele, a început să se roage şi Sfântului Efrem cel Nou, să-i citească zilnic acatistul. După scurt timp, soţul ei a fost înştiinţat că va primi salariu compensatoriu pe doi ani şi este trecut în şomaj. Mai mult decât atât, a mai găsit şi câte ceva de lucru la nişte firme particulare. De atunci, sora mea se roagă cu

multă încredere şi recunoştinţă Sfântului Efrem.

Alexandrina /., Comăneşti, 16 decembrie 2013

Milostivirea ta cea blândă şi grabnic lucrătoare ne împodobeşte viaţa cu nenumărate minuni şi binefaceri Sfinte Părinte Efrem, făcând să rodească spor de credinţă şi nădejde în Dumnezeu. Vino şi la noi, şi suspinurile noastre fă-le ale tale, căci am văzut că toţi cei care te-au cunoscut au pus temelie nouă a vieţii, avându-te pe tine cald prieten şi mare mijlodtor înaintea Preasfintei Treimi

NUMĂRUL CASEI

Am aflat despre Sfântul Efrem în urmă cu câţiva ani şi pot mune că m-a cucerit prin felul în care se apropie de sufletul omului. Foarte răbdător, prieten desăvârşit şi incredibil de grabnic ajutător, acest minunat Părinte şi om al lui Dumnezeu a binevoit să lucreze şi în viaţa mea nenumărate minuni. Atât de multe şi atât de evidente, încât îmi vine să mă iau de cap, mai ştiind că, dacă privesc înlăuntrul meu, conştiinţa îmi va spune că nu am meritat nici cel mai mic ajutor al Sfântului. Însă chiar dacă nu am meritat nimic, tot ceea ce a rânduit Dumnezeu mi-a fost de un nespus de mare folos. Tocmai de aceea, doresc să dau mărturie despre nenumăratele binefaceri pe care le-am primit prin milostivirea şi - îndrăznesc a zice - prietenia acestui Sfânt atât de iubitor de oameni.

Aveam de mai mulţi ani dorinţa de a mă muta undeva la ţară şi a-mi cumpăra acolo un teren pentru a ridica o căsuţâ. Nefiind căsătorit, mă gândeam că, în locul în care mă voi retrage, mă voi ocupa de creşterea albinelor şi a trandafirilor de dulceaţă şi acestea îmi vor fi îndeajuns pentru a-mi procura cele necesare traiului. Aveam deja un proiect pentru o casă pasivă (casele de acest tip au izolaţie foarte efidentă şi, implidt, pierderi termice foarte mici), la care întregul necesar de energie electrică ar fi fost obţinut prin intermediul panourilor solare şi al unei miniturbine eoliene. Foarte mult îmi doream să am şi o fântână. Punând acum în scris toate acestea, îmi dau seama că dorinţa de a avea o fântână era cea mai puternică dintre toate.

Nu pot să spun că mă dau în vânt după viaţa de la oraş, cu atât mai mult cu cât părinţii mei sunt de la ţară şi am fost obişnuit cât de cât cu ritmul vieţii de lângă glie. Consider că e mult mai adevărată viaţa de la ţară decât stresul şi toată alienarea şi comodităţile pe care le oferă oraşul. De mai mulţi ani, am pus înaintea Sfântului Efrem dorinţa mea de a mă retrage la ţară şi a găsi pe undeva un teren pe care să-mi construiesc o casă, însă în ultima jumătate de an, lucrurile au luat o întorsătură peste orice aşteptare. Iar Sfântul Efrem prin lucrarea şi

prietenia sa minunată, m-a făcut să înţeleg că este „total implicat" în toate cele care s-au petrecut.

În urmă cu un an şi jumătate, m-am mutat în chirie la un vechi prieten - cu care ne cunoaştem de 20 de ani - care locuieşte la casă şi avea mai multe camere libere. Condiţiile erau bune, chiria rezonabilă, casa mare şi foarte aproape de centrul oraşului, aşa încât, de când m-am mutat la el, am cam uitat cum e să călătoreşti cu mijloacele de transport în comun. Casa este cu etaj şi cuprinde trei locuinţe. La parter locuieşte prietenul meu, într-un apartament foarte spaţios iar la etaj - pe aceeaşi suprafaţă ca şi la parter - se află un alt apartament, mai mic, şi o garsonieră. Garsoniera de la etaj aparţinea prietenului meu şi o folosea pentru închiriere, în momentul în care m-am mutat în chirie la el, aceasta fiind ocupată. Am locuit la el aproape un an de zile şi îmi aduc aminte că abia în primăvara anului trecut, după Paşti, s-a ivit ideea că ar exista o posibilitate reală de a se face o fântâni în grădina casei - lucru confirmat mai apoi la faţa locului şi de meşterul fântânar, care, de altfel, săpase o altă fântână la o casă aflată la mică depărtare de noi. De aici a pornit totul Dintr-o dată, mi-am dat seama că aş putea să-mi împlinesc dorinţa de a trăi aşa cum doresc, şi asta chiar în centrul oraşului. Aşa se face că a apărut ideea că aş putea cumpăr: garsoniera de la etaj. Insă, posibilităţile mele financiare fiind limitate, mă tot gândeam cum să împrumut suma necesar: de bani fără a lua credit de la bănci.

A rânduit Dumnezeu în aşa fel încât am găsit prieteni care mi-au pus la dispoziţie suma care era necesară. În urmă cu mai mulţi ani, am ajutat pe cineva din familie aflat într-un mare necaz, cu o sumă echivalentă cu aproape 40% din costul locuinţei pe care am cumpărat-o. Nu nădăjduiam să mai primesc vreodată aceşti bani şi nici nu-mi doream acest lucru, chiar dacă la momentul în care i i-am dat erau tot ce aveam. Prin bunătatea Sfântului Efrem, conjuncturile din viaţa rudei mele s-au schimbat atât de mult, încât în urmă cu câteva zile, înainte de Crăciun, mi-a înapoiat toţi banii pe care îi primise cu mulţi ani în urmă. A fost o mare bucurie şi sunt cu totul încredinţat că a fost mâna cea puternică a Sfântului.

L-am rugat pe Cuviosul Efrem să-mi rânduiască meşteri pricepuţi şi care să nu bea alcool în timp ce lucrează. Am primit mai mult de atât: nu numai că aceştia nu beau, ci nici nu fumează. Şi mai mult: înainte de a începe să lucreze, mi-au pus că, ei fiind ortodocşi, nu lucrează în zilele de sărbătoare, si merg la Sfânta Liturghie. Ce bucurie mi-au făcut!

În timpul acestui şantier, m-am străduit să citesc dimineaţa acatistul Sfântului Efrem, dar nu am reuşit să fac acest lucru în fiecare

zi. Dincolo de toate acestea, mărturisesc că am simţit de nenumărate ori ajutorul Sfântului Efrem în lucruri ce pot părea mici, dar care erau vitale pentru bunul mers al lucrărilor: sosirea la timp a sacilor cu nisip sau ciment, procurarea schelelor, transportul materialelor de construcţie sau finisaj, bonusuri şi reduceri la achiziţia naterialelor sau aparatajelor şi multe altele. Peste tot pe unde mergeam, găseam înţelegere sau o faţă zâmbitoare.

M-a uimit mult acest lucru. Ca să dau un exemplu: la achiziţionarea centralei termice şi a radiatoarelor, i-am spus vânzătoarei că posibilităţile mele financiare nu sunt mai mici, dar totuşi vreau să cumpăr ceva de foarte bună calitate. Am fost întâmpinat cu foarte multă înţelegere şi ni s-a făcut o reducere per total de aproape 400 de lei.

Tot în timpul şantierului, am avut parte şi de un accident. După ce am demolat o magazie, s-a întâmplat că, într-o seară, a rămas pe pământ o scândură în care era bătut un rai. Trebăluind prin acel loc după lăsarea nopţii, am călcat cu piciorul în cui şi acesta mi-a perforat talpa papucului. Apoi a intrat aproape doi centimetri în talpa piciorului, iar durerea a fost pe măsură. Gândul meu a zburat de îndată la Sfântul Efrem. Fiind târziu, mi-am zis că nu mai merg la Urgenţă pentru a mi se face antitetanos. M-am gândit astfel şi din pricina faptului că acel cui în care călcasem nu era ruginit. Peste noapte, piciorul accidentat a început să mă doară foarte tare, iar durerea s-a extins în toată gamba, până la genunchi. M-am trezit târziu în noapte şi mi-am uns tot piciorul cu untdelemn de la Mănăstirea Sfântului Efrem de la Nea Makri. Dar durerile nu s-au împuţinat. Atunci am început să mă rog, pe rând, la toţi Sfinţii pe care îi ştiam, ajungând în cele din urmă la Preasfânta Născătoare de Dumnezeu. După o rugăciune prelungită către Maica Domnului şi către Sfântul Efrem, durerea mi-a trecut şi a urmat un somn foarte liniştit şi odihnitor. Cred că această alinare şi tămăduire a întârziat sa vină şi pentru faptul că i-am judecat pe cei care, atunci când au probleme, cer ajutorul mai multor Sfinţi deodată. Astfel, la rândul meu, am cerut şi eu ajutorul mai multor Sfinţi şi am văzut pe propria piele ce înseamnă să nu ai deplină încredinţare că acela căruia îi ceri ajutorul îţi va răspunde. A fost o lecţie foarte folositoare şi le mulţumesc Sfântului Efrem şi Maicii Domnului pentru ea. Trebuie să spun că a doua zi dimineaţă, piciorul nu mă mai durea deloc, iar locul prin care intrase cuiul se vindecase şi abia de se mai vedea. În zilele ce au urmat, am continuat cu demolarea magaziei şi am lucrat de dimineaţa până seara târziu, fără ca piciorul să mă doară câtuşi de puţin. A treia sau a patra zi, am terminat demolarea şi îmi rămăsese

doar pardoseala şi fundaţia de beton a magaziei, care trebuia spartă şi înlăturată. Sub betonul dir fundaţie, am găsit o tăblie metalică, de prin vremea celui de al doilea război mondial. Era o placă dreptunghiulară de oţel se vedea că provine dintr-o turnătorie, având aproximativ 24x17 centimetri. De pe ea ieşea în relief un număr. Mi-am dat seama că e vechiul număr al casei şi că acesta rămăsese neschimbat de-a lungul anilor, până astăzi. Placa de metal am găsit-o cu numărul înspre pământ. Când am ridicat-o de jos, am întors-o şi am văzut numărul 42, cel dintâi gând care mi-a venit în minte a fost acesta: „E vârsta Sfântului Efrem când s-a săvârşit mucenicește". Apoi, îndată, am realizat :â este şi vârsta mea. M-a cuprins o emoţie puternică şi am înţeles că această căsuţă este un dar făcut de Sfântul Efrem. Am păstrat numărul şi îi voi găsi un loc de cinste şi bucurie in casa mea.

Îţi mulţumesc, Preacuvioase Părinte Efrem, pentru toate darurile şi ocrotirea ta, dar şi pentru că găseşti acea limbă prin care să vorbeşti cu inima fiecărui om! De asemenea, vă mulţumesc şi tuturor celor care aţi avut răbdare să citiţi şi să primiţi această mărturisire.

C. N., *România,* 3 *ianuarie 2014*

Întru prietenia şi dragostea ta ne aflăm liman şi sălăşluire, Preacuvioase Părinte Efrem, căci, ocrotindu-ne cu ochiul tău cel veghetor, ne arăţi măsura cea dumnezeiască a dragostei. Dăruieşte-ne şi nouă un strop din noianul smereniei şi al cunoştinţei tale, ca, umplându-ne de putere, să păşim pe calea poruncilor lui Hristos, întru care este tâinuită toată viaţa Fiului şi Cuvântului lui Dumnezeu.

NE-A ARĂTAT CĂ DOREŞTE SĂ NE AJUTE

Şi eu am primit de multe ori ajutorul Sfântului Efrem, dar nu m-am învrednicit să scriu niciodată. M-am rugat sfântului Efrem să mă ajute la licenţă şi să îmi găsesc un serviciu, şi m-a ajutat: am dat luni licenţa şi am luat nota 9.50, iar apoi, în vinerea din aceeaşi săptămână, am fost la interviu, şi din lunea următoare m-am şi dus la lucru.

Altă dată, i-am zis prietenului meu despre Sfântul Efrem, îndemnându-l să-i citească acatistul şi minunile, ca să-l ajute să îşi găsească un serviciu şi chiar de a doua zi el a găsit acasă, în bucătărie la el, icoana Sfântului Efrem... Credea că am pus-o eu acolo, dar nu o pusesem eu şi ne-am mirat foarte tare, ca mai apoi să aflăm că bunica lui a pus-o... Am luat-o drept minune de-a Sfântului, prin care ne-a arătat că doreşte să ne ajute.

M-am mai rugat Sfântului să mă ajute să iau carnetul de conducere şi m-a ajutat. De două luni, am rămas fără serviciu; probabil nu i-am mulţumit Sfântului cum trebuia şi acum iar îl rog să mă ajute

să-mi găsesc din nou un loc de muncă. Îi mulţumesc Sfântului Efrem pentru tot ajutorul!

Slavă Ţie, Dumnezeule mare, pentru că l-ai scos în calea noastră pe Sfântul Mare Mucenic şi Grabnic Ajutător Efrem cel Nou!

23 ianuarie 2014

Iată că Sfântul Efrem a făcut cu mine o nouă minime! În dimineaţa asta m-au sunat de la firma unde am dat un interviu, ca să-mi spună că mă primesc! E minunat! Mulţumesc lui Dumnezeu şi Sfinţilor Lui! E mare Sfântul Efrem şi foarte milostiv, trece mult cu vederea păcatele noastre şi ne aude rugăminţile!

Anca, România, 28 ianuarie 2014

Cu blândeţea ta cerească întâmpini vieţile noastre Preacuvioase Părinte Efrem, iar la vremea rânduită, ne luminezi cu cunoştinţa numelui şi a faptelor tale minunate Iconomiseşte-le pe toate cele de trebuinţă în vieţile noastre ca, întru bună alcătuire, să ne fie spre binecuvântare şi folos sufletesc şi trupesc, spre a rămâne pe calea credinţei şi a nădejdii în Dumnezeu.

MAI PRESUS DE LEGILE MATEMATICO-FIZICE

Sunt preot intr-o parohie de la ţară, de lângă oraşul Codlea, judeţul Braşov, anume din satul Vlădeni, al preotului profesor Dumitru Stăniloae. Totul s-a petrecut în noaptea de 13-14 iulie 2012, când eram pregătiţi să plecăm în concediu la Mangalia, cu copiii. Cu o săptămână în urmă, începusem lucrările de renovare ale casei parohiale şi, cum era firesc, am început cu acoperişul. Trebuie menţionat că această casă este împărţită în două. În jumătate din lungimea ei locuim noi, iar spaţiul celeilalte jumătăţi este închiriat de către o farmacie, care a investit în amenajare aproape 16.000 euro. Aşadar, lucrările au fost începute cu o firmă contractoare, care a decopertat acoperişul, s-a renunţat la ţigla spartă, au fost refăcute dulgheria, lemnăria şi urma să se acopere totul cu tablă profilată tip ţiglă. Studiasem prognoza meteo pe toată săptămâna şi nu am găsit nici un motiv de îngrijorare, nici urmă de ploaie. Am ajuns, aşadar, la punctul în care echipa de muncitori (care ne deveniseră şi prieteni între timp, având mai multe lucrări făcute la biserica noastră) trebuia să înceapă în 14 iulie, la 7 dimineaţa, foliatul (folie pe laţi), apoi montarea ţiglei de tablă. Lucrarea fiind încredinţată lor şi noi având încredere deplină în ei, eu şi familia mea trebuia să fim în data de 14, orele 12, la Mangalia, să preluăm camera la pensiunea unde făcusem rezervarea. In noaptea de 13 spre 14 iulie, pe la orele 12 noaptea, în condiţiile în care casa parohială era complet decopertată, sub cerul liber, a început o ploaie torenţială

teribilă! Am ieşit afară şi nu-mi venea să cred ochilor cât de agresiv ploua! Am fost încercat de disperare şi deznădejde, văzând cum, practic, este imposibil să fac ceva, farmacia o vedeam distrusă complet, exclusiv din vina mea, iar bani să o despăgubesc pe chiriaşă nu se punea problema să îi am. Lucrarea costa destul de mult, cu greu făcusem rost de bani, iar în 2009, mai suferisem o pagubă de 20.000 euro, achitată complet, cu multe împrumuturi, abia în 2012. Am căzut în genunchi, cu icoana Sfântului Efrem cel Nou în braţe, rugându-mă într-un plâns de disperare teribil până la 2:30 noaptea, timp în care ploaia s-a înteţit. A plouat până la 4 dimineaţa. Pe la 3 dimineaţa, am adormit în genunchi, obosit, muncit psihic, deoarece fusesem aşa de imprudent în faţa acestei situaţii, dar permanent având convingerea că Sfântul Efrem poate să acopere casa noastră de ploaie. În rugăciunea mea îndurerată, spuneam: „Sfinte Efrem, iartă-mi nevrednicia şi nebunia a ceea ce îndrăznesc să-ţi cer, dar ştiu că, pentru tine, minunea este ceva firesc. Te rog, ajută-ne să nu trecem prin această mare pagubă materială, ştiu că poţi să faci să nu se abată ploaia peste casa noastră, te rog ajută-mă, iartă-mă, iartă-mă, iartă-mă!..."

La 4:45 dimineaţa, am plecat cu soţia şi copiii spre Mangalia, să îi duc pe ei, urmând ca eu să mă întorc să văd ce se mai poate face... În jur de 7:00-7:30, fiind pe drum, am sunat-o pe tanti Maria (femeia de nădejde din biserica noastră, care are cheile de la farmacie), să meargă acolo să vadă exact care sunt pagubele aduse de către ploaie... Mi-a zis: „Părinte, şi eu mi-s tare îngrijorată, toată noaptea m-am gândit la năpasta asta... merg să văd, sună-mă în 5 minute!". Am sunat şi nu mi-a venit să cred ce am auzit: „Părinte, e totul uscat, nici o pată pe tavanele noi, nici o baltă pe jos, nici un mobilier stricat!". Am repetat solicitarea: „Tanti, te rog, uită-te foarte atent!". Femeie zdravănă, cu origini maramureşene, m-a mustrat un pic: „Părinte, simt chiar aici, nu mă face nebună, că nu mi-s!". Am înţeles atunci pe deplin minunea, am închis telefonul într-un plâns de fericire şi mulţumire. Rosteam continuu: „Mare eşti, Doamne! Slavă Ţie! Slavă ţie. Sfinte Efrem!". La ora 7:30, m-au sunat băieţii de la firmă să îmi spună că au ajuns şi se apucă de acoperit casa, totul era în regulă, aşa cum îmi spusese şi tanti Maria mai devreme. Purtarea de grijă a Sfântului Efrem e peste puterea noastră de imaginaţie.

Mărturisesc că, prin Sfântul Efrem cel Nou, am experimentat din plin puterea lui Dumnezeu, mai presus de legile matematico-fizice. Sfântul Efrem a devenit Sfântul protector al casei noastre, al vieţii noastre. Este atât de grabnic ajutător, de milostiv, de nu am cuvinte să mă exprim. Pot doar să spun: „Slavă Ţie, Dumnezeule, că ni-ai dăruit pe

Sfântul Efrem cel Nou!". Amin!

un preot, Vlădeni, jud. Braşov, 6 aprilie 2014

Chipul tău cel dumnezeiesc aduce bucuria în mii şi mii de inimi, Preacuvioase Mucenice Efrem, iar bunătatea ta fără margini ni se face zid de apărare şi acoperământ ceresc. Pogoară în sufletele noastre ploaia lacrimilor tale, ca fiecare picătură să rodească deplin, aducând roade în jitniţa Evangheliei, dăruită nouă prin negrăita dragoste a Fiului lui Dumnezeu.

S-A CREAT POSTUL ANUME PENTRU EL

Doresc să scriu şi eu despre minunile făcute de Sfântul Mare Mucenic Efrem cel Nou cu noi.

A fost o perioadă în viaţa noastră, când soţul meu nu găsea deloc de muncă; oriunde se ducea la interviu, nu era chemat, deşi era calificat pe funcţie. Eram gravidă cu cel de-al 2-lea copil şi ne întrebam cum ne vom descurca, doar cu 800 de lei, cu două rânduri de pampers-uri (primul copil având doar un an şi jumătate), chirie, întreţinere, o rată la bancă, etc. S-a întâmplat să ni-l „prezinte" nişte prieteni de familie pe Sfântul Efîem cel Nou, deşi îl ştiam din auzite, citisem în revista *Familia Ortodoxă* despre el, dar nu l-am băgat prea mult în seamă; am zis că avem şi noi Sfinţii noştri români, mai ales cei din închisorile comuniste şi mă simţeam oarecum că îi trădez pe aceştia din urmă... Dar acum, la sugestia lor, am zis că nu e nimic întâmplător. Dacă ei ni l-au sugerat, am început să îi facem acatistul, cu gândul că 40 de zile vom face aceasta.

După nici 20 de zile, poate şi mai puţin, soţul meu si-a găsit un loc de muncă, după aproape 1 an de zile de căutări! Şi nu orice serviciu, ci s-a creat postul anume pentru el! Acum e cel mai bun serviciu pe care l-a avut până acum; câştigă dublu decât înainte...

Să vă mai spun încă o minune de-a Sfântului Efrem: am fost internată în spital cu amândoi copiii, aceştia având pneumonie. Fiind internaţi pe rând, primul fiind băiatul, cel mai mic, apoi şi fetiţa mai mare, s-a vindecat întâi băiatul şi trebuia să mai stau în spital câteva zile. Spitalul fiind supraaglomerat, am cerut să îi dea tratament fetei acasă şi să mă lase să plec, dar răspunsul era evaziv. în timpul ăsta, soţul făcea acasă acatistul Sfântului Efrem, deşi era rupt de oboseală: venea de la muncă la spital şi trebuia să facă drumuri multe la noi, să ne aducă cele necesare, mâncare, pampers-uri, etc... După ce ne-au dat drumul, fetei dându-i acasă tratament, am mulţumit în gând Domnului.

Acasă am constatat, după 2 zile, că în ziua când ne dăduseră drumul din spital, era ziua Sfântului Efrem, 5 mai. A fost o descoperire

uluitoare!

Şi cu toate acestea, încă am îndoieli, sunt o păcătoasă, caut tot timpul justificări sau explicaţii, deşi sunt conştientă că sunt minuni de la Dumnezeu şi Sfinţii Săi. Sper să îmi crească credinţa, nădejdea şi dragostea, mie şi tuturor credincioşilor şi să facem numai voia lui Dumnezeu. Amin!

Corina, România, 12 iunie 2014

Nu te superi să te pogori la cererilor noastre, Preacuvioase Efrem, adeverind prin aceasta bunătatea şi milostivirea ta desăvârşită. Sporeşte şi credinţa noastră şi ajută-ne să pricepem că nimic din cele zidite nu poate fi in afara puterii fără de margini a lui Dumnezeu, ca, astfel iuminaţi, să ne bucurăm de pacea de Sus, care poate fi găsită în tot locul şi în toată vremea.

UN IZVOR NESECAT DE BUCURII ŞI ÎMPLINIRI

Am mai scris despre minunile pe care Sfântul Efrem cel Nou le-a săvârşit în viaţa mea, dar cum eu am mare nevoie de Sfântul şi Sfântul nu încetează să-mi aducă şi alte bucurii, iată-mă din nou scriind despre acestea. Cred cu desăvârşire că Sfântul Efrem cel Nou este un izvor nesecat de bucurii şi înpliniri în vieţile celor care se roagă cu credinţă...

Anul acesta sora mea s-a întors în ţară din Spania pentru a fi lângă băiatul ei cel mic, care avea mare nevoie de ea; mama noastră, fiind bătrână, nu mai avea puterea necesară să-l grijească. S-a întors fără bani, nu avea serviciu... ştiţi ce greu se obţine un serviciu la noi... Am adus-o în oraşul în care locuiesc şi muncesc eu, am ţinut-o cu mine şi am început să mă rog Sfântului Efrem cel Nou 40 de zile, şi l-am mgat să mă ajute să-i găsesc serviciu şi locuinţă surorii mele până în 5 mai. Sfântul m-a ajutat şi, în data de 5 mai, sora mea avea şi serviciu şi locuinţă.

Încă un ajutor din partea Sfântului a fost acela că mi-a dat curaj să-mi depun actele la primărie pentru a obţine o locuinţă; am amânat tot timpul fiindcă îmi era ruşine. Şi, cu ajutorul Sfântului, am reuşit.

Noaptea nu puteam să dorm, eram agitată şi aveam dureri mari de picioare. M-am rugat Sfântului din inimă să mă ajute să mă liniştesc şi să dorm, fiindcă a doua zi urma să merg la muncă şi eram tot obosită, iar Sfântul m-a ajutat: de atunci n-am mai avut dureri şi am avut somnul liniştit.

Îi mulţumesc frumos Sfântului Efrem cel Nou pentru tot ajutorul oferit şi sper să fie şi de acum înainte protector şi mijlocitor înaintea Domnului şi a Maicii Domnului pentru familia mea.

N. L., Cisnădie, 25 iunie 2014

Acoperământ şi sălăşluire ni se fac rugăciunile tale, Mare Mucenice Efrem, curăţind şi înnoind vieţile noastre prin lucrarea neîncetata a bunătăţii şi a milostivirii ce ne-o arăţi. Pune întru noi şi puterea cutezanţei adevărate, ca ridicându-ne din împrăştierea minţii să gustăm din cugetele cele curăţitoare ale pocăinţei adevărate.

ÎNCOTRO SE ÎNDREPTA INIMA MEA

Mulţumesc Sfântului Efrem pentru că m-a ajutat să-mi găsesc un serviciu mai bun şi că mi-a scos postul respectiv în cale în mod minunat, aflând de el printr-o discuţie „întâmplătoare" cu o doamnă. Mulţumesc şi pentru faptul de a fi fost admisă pe post. De asemenea, sunt recunoscătoare Sfântului Efrem cel Nou pentru ajutorul moral oferit, astfel încât m-am vindecat de o dezamăgire sufletească. Tot Sfântul Efrem, după ce i-am citit acatistul 40 de zile, m-a luminat ca să înţeleg încotro se îndrepta inima mea, de mult timp de fapt, şi anume spre viaţa de familie. Totodată, prin rugăciunea către Sfântul Efrem, sufletul mi s-a deschis spre căsătoria cu persoana potrivită.

Anca, Iaşi, 14 septembrie 2014

Braţul tău cel preaputemic ne călăuzeşte nevăzut prin această lume, dumnezeiescule Efrem, aducându-ne în calea Evangheliei lui Hristos şi agonisindu-ni-Ie pe toate cele de folos. Fii nouă ocrotitor până în ceasul cel din urmă al vieţii noastre şi ne învredniceşte să mărturisim tuturor cât bine ne-a făcut Dumnezeu prin tine.

BROBOANE DE MIR PE FAŢA SFÂNTULUI

Toate lucrurile care ni s-au întâmplat s-au legat intr-un mod minunat, cu ajutorul Sfântului Efrem şi al Maicii Domnului. Vizavi de noi locuieşte o familie de tineri cu o situaţie materială foarte bună şi sunt nişte oameni de treabă, modeşti şi cu mult bun simţ, respectuoşi, dar nu pot avea copii. Noi îi treceam mereu în pomelnice la slujbele paraclisului şi acatistului Sfântului Efrem.

Într-o seară am visat că mă întâlnisem cu vecina mea şi îi ofeream o cărticică galbenă cu acatistul Sfântului. M-am trezit dimineaţa şi i-am povestit soţului meu şi mă gândeam: „Cum să mă duc, aşa, la poarta ei?", pentru că noi doar ne salutam şi atât, nu aveam aşa o confidenţă şi nu ştiam cum va reacţiona ea.

Trece timpul şi, în ajunul sărbătorii Sfintei Cruci, când e ziua de naştere a Sfântului Efrem, soţul meu o visează şi el pe vecina noastră cum venise cu un aranjament de flori să ne mulţumească. Era duminică dimineaţă, ne-am îmbrăcat şi, împreună cu băieţelul nostru, ne pregăteam să plecăm la biserică. Ca de obicei, soţul meu şi băieţelul au

ieşit înainte, eu rămânând să pregătesc biberoanele. Cam la 10 minute am ieşit şi eu din casă şi am rămas surprinsă: soţul meu vorbea eu vecina noastră de vizavi, care tocmai ieşea şi ea din curte, pleca tot la biserică. Ne-am oprit şi am vorbit foarte mult cu ea şi ne-a povestit că a fost şi ea la Părintele Arsenie Boca, la mormânt, şi despre alte locuri unde au mai fost şi mi-am dat seama că e o femeie credincioasă, aşa că noi i-am povestit de Sfântul nostru drag şi cât ajutor am primit de la el şi i-am dăruit o iconiţă, de care a fost foarte bucuroasă.

Am venit la paraclis în duminica de 14 septembrie şi i-am cumpărat o icoană, un acatist şi o carte cu minunile Sfântului Efrem. Soţul meu i-a dat părintelui pomelnicul de la ea şi dumnealui i-a spus să citească acatistul Sfântului în fiecare zi şi să se ungă cu ulei din candela Sfântului. I le-am dăruit cu tot sufletul şi a fost foarte încântată şi plină de nădejde, acest lucru petrecându-se luni, a doua zi.

Între timp, soţul meu era cam mâhnit din cauza serviciului pe care îl avea şi se gândea că s-ar bucura, dacă ar găsi altceva, dar cum e aşa greu în ziua de azi… în fine. Miercuri în aceeaşi săptămână, când soţul meu lucra ceva pe afară, vine soţul vecinei la el şi îi spune că vrea să îi facă o ofertă: să vină să lucreze la firma lui. Nu ne venea să credem cum a lucrat Sfântul Efrem toate acestea. Acum soţul meu lucrează şi e foarte mulţumit. Mulţumim din toată inima, Sfinte Efrem! Acum ne rugăm să fie totul bine şi să îi dea voie soţului de la serviciu să plecăm în pelerinaj.

Stăteam noi într-o seară şi vorbeam de lucrul acesta şi ziceam că poate va interveni Sfântul Efrem şi aici şi îi vor da voie. Sincer, eram cam supărată din pricina asta. Între timp, soţul meu tămâia iconiţele noastre şi, când se uită la una din icoanele Sfântului, mă strigă şi, ce să vedem: broboane de mir pe faţa Sfântului. Am simţit o bucurie imensă în suflete şi nădejdea şi încrederea că totul va fi bine.

Sfinte Efrem, eşti nădejdea noastră şi mereu, când noi cădem, tu ne ridici şi ne aduci liniştea sufletească!

Andreea, Iaşi, 11 octombrie 2014

Lacrimile tale curăţă şi luminează vieţile noastre, Sfinte Efrem, povăţuindu-ne în calea credinţei şi a nădejdii în Dumnezeu. Păzeşte-ne nevătămaţi de toată lucrarea cea rea, ca astfel întru pace şi blândeţe să sporim în toate cele pe care le săvârşim urmând poruncile Domnului Hristos.

CINE MAI FACE AŞA CEVA ÎN ZIUA DE AZI?

Doresc să mărturisesc o minune săvârşită cu soţul meu de către Sfântul Efrem cel Nou. De cinci luni de zile era în căutarea unui loc de

muncă. Zeci de CV-uri depuse peste tot. Nimic de nicăieri. Nu era zi în care să nu stăm cu ziarul în faţă sau să nu căutăm pe internet un loc de muncă. Ajunsesem să ne uităm la orice. Şi timpul trecea. Tensiune intre noi şi în familie din cauza acestui lucru. În momentul când ne era şi lehamite de a mai depune CV-uri pe internet, soţul a primit un telefon de la o doamnă doctor care avea nevoie de un medic în cabinetul ei, şi nu doar că dorea să aibă acoperită o tură pentru a nu fi cabinetul închis o parte din zi, dar s-a oferit să îl şi ajute în tot ce înseamnă această meserie (soţul meu e medic stomatolog). Ulterior am aflat că doamna doctor este una dintre cele mai bune din oraş şi că mulţi tineri doctori sau studenţi au vrut să înveţe de la ea această meserie. Pe toţi i-a refuzat. Fără un motiv anume. Pur şi simplu nu dorea acest lucru. Imaginaţi-vă cum este să te sune şi să te întâlneşti cu un om pe care nu l-ai văzut niciodată şi să îţi propună nu doar să lucrezi la el în cabinet, dar şi să te înveţe să fii un bun medic fără să îţi ceară un ban. Cine mai face aşa ceva în ziua de azi? Bucuria noastră a fost enormă. Am căzut în faţa icoanei Sfântului Efrem şi i-am mulţumit pentru că nu ne-a uitat până în sfârşit.

Aceste rânduri scrise aici sunt pentru a-i mulţumi iubitului nostru Sfânt Efrem şi pentru a face cunoscut şi altora ajutorul oferit. Atunci când pare că nu mai e nici o scăpare, când te simţi încolţit din toate părţile, atunci apare minunea. Dumnezeu vrea să ne înveţe prin toate acestea faptul că trebuie să ne lăsăm cu totul în voia Lui. Bateţi şi vi se va deschide!

Monica G., Iaşi, februarie 2016

Cu vederea ta dumnezeiască ne ştii toate durerile şi trebuinţele, însă cu înţelepciune părintească ne laşi să ne ostenim spre a dobândi bărbăţie şi a ne întări în credinţă, Preacuvioase Mucenice Efrem. Vindecă desăvârşit sufletele noastre, ca puterea morţii dintru noi să fie potopită de lumina învierii lui Hristos şi astfel cu adeverire să fim martori nemincinoşi ai Fiului şi Cuvântului lui Dumnezeu.

ÎNTOTDEAUNA LÂNGĂ MINE

Doresc să mărturisesc o minune mare pe care a săvârşit-o Sfântul cu mine în ultima perioadă: m-a ajutat să îmi găsesc un nou loc de muncă, unde să mă simt bine şi să lucrez ce îmi place. La vechiul serviciu era o atmosferă foarte tensionată, oamenii erau răutăcioşi şi invidioşi şi am ajuns în doar câteva luni să mă înrăiesc inimaginabil de mult, vorbeam şi eu urât, bârfeam toată ziua, ajunsesem să semăn cu ei. Mă degradasem din toate punctele de vedere, fizic, psihic, moral, într-un timp record şi am ajuns să fac anumite lucruri de care nu

credeam vreodată că aş fi în stare şi pentru care o să mă rog întotdeauna lui Dumnezeu să mă ierte. A fost o perioadă tare grea pentru mine, însă nu a durat mult şi Dumnezeu mi-a dat curajul să plec de acolo chiar dacă încă nu ştiam cu certitudine unde altundeva urma să lucrez. Prin imensa milostivire şi dragoste a Sfântului Efrem, vineri a fost ultima zi la serviciul vechi, iar luni dimineaţa eram invitată deja la un interviu şi miercuri mi s-a spus că sunt acceptată în locul unde muncesc acum. îi mulţumesc atât pentru locul de muncă, unde este mult mai bine şi oamenii simt mai profesionişti, cât şi pentru puterea pe care am avut-o în acea perioadă şi nădejdea că toate se vor rândui până la urmă aşa cum trebuie. Subliniez că tot acest ajutor î-am primit într-o perioadă în care mă îndepărtasem de Dumnezeu, nu mă mai rugam decât foarte rar şi foarte puţin, însă, totuşi, în sufletul meu ştiam că Sfântul Efrem e lângă mine şi mă va ajuta să scap de acolo şi să redevin o persoană credincioasă.

Nu mă pot abţine să nu repet: nu ştiu cum aş trăi în lume dacă nu aş fi încredinţată de nemărginita iubire şi prietenie a Sfântului Efrem - trimisul lui Dumnezeu să mă ridice şi să mă întoarcă de fiecare dată când deraiez de la drumul cel bun şi vrăjmaşul mă atrage nebuneşte spre căile pierzării. Sincer, am impresia câteodată că eu sunt un copil prăpădit pe care, dacă îl pierzi puţin din ochi, o ia la fugă spre prăpastie, iar Sfântul Efrem întotdeauna fuge după mine, „mă ia de o aripă" şi mă pune din nou pe făgaşul corect. Nu ştiu cum şi de ce mă poate iubi atât.

Am scăpat din toate încercările prin care am trecut, avându-i alături pe Sfântul Efrem şi pe Maica Domnului, eu fiind cea mai nevrednică dintre toţi păcătoşii. Să-mi ajute şi să ne ajute Bunul Dumnezeu să ne întărim în credinţă, de aici încolo rezolvarea tuturor problemelor devine doar o chestiune de timp.

„Iar eu am cinstit foarte pe prietenii Tăi, Dumnezeule, şi foarte s-a întărit stăpânirea lor. Şi-i voi număra pe ei, şi mai mult decât nisipul se vor înmulţi. M-am sculat şi încă sunt cu Tine!" (Psalm 138,17-18).

L, *Cluj-Napoca, 10 aprilie 2016*

Poposind cu blândeţe la toţi cei care chemăm numele ău, îţi faci sălăşluire prin pacea şi puterea ta dumnezeiască, Mare Mucenice Efrem, temeluind vieţile noastre pe Evanghelia lui Hristos. Pentru aceea şi noi, împletindu-ne lacrimile cu suspinurile, te rugăm dintru adâncul inimii: prin neîncetatele tale mijlociri învredniceşte-ne a dobândi podoaba cea străluminată a surâsului ceresc şi haina dumnezeieştii nunţi a Mirelui cel Veşnic.

ACATISTUL SFÂNTULUI EFREM CEL NOU
PENTRU AJUTORAREA CELOR AFLAŢI ÎN CĂUTAREA UNUI SERVICIU SAU A UNEI LOCUINŢE

După obişnuitul început, se zic:

Condacul 1

Cunoscând pribegia pământească şi încredinţându-ne de nestatornicia lumii trecătoare, râvnim a găsi reazemul neclintit, de care alipindu-ne prin credinţă, să ne învrednicim a poposi şi la limanul cel sfânt al împărăţiei Cerurilor. Pentru aceasta, cu grăbire alergăm către tine, Mare Mucenice, vestindu-te tuturor şi grăindu-ţi cu recunoştinţă: Bucură-te, Sfinte Părinte Efrem, mărinimie ce ne cuprinzi sub acoperământul dragostei tale!

Icosul 1

Nenumăraţi sunt cei care au fost ajutaţi prin caldele tale mijlociri, Preacuvioase Efrem, iar lacrimile bucuriei lor au fost cuprinse în râul cel mare al milostivirii dumnezeieşti. Âjută-ne şi nouă, celor sărmani şi pribegi, ca, văzând împlinite nădejdile noastre, să-ţi grăim aşa:

Bucură-te, ocrotire sfântă pentru cei care nu au un sălaş pe pământ;

Bucură-te, slujire care tămăduieşte cu dragoste toate bolirile noastre;

Bucură-te, adăpostire lină pentru toţi cei care caută odihna sufletească;

Bucură-te, cale de lumină, deschisă pentru cei vătămaţi de gânduri rele;

Bucură-te, bunătate ce te faci lucrătoare primind toate suspinurile omeneşti;

Bucură-te, umăr ce poartă povara nenumăratelor noastre dureri şi mâhniri;

Bucură-te, strălucire a învierii, care revarsă razele binecuvântării;

Bucură-te, curăţie a cărei limpezime ne umple sufletele de nădejde;

Bucură-te, flamură a Crucii, spre care aleargă toţi cei bântuiţi de îndoială;

Bucură-te, cetate sfântă întru care găsesc alinare obidiţii şi necăjiţii lumii;

Bucură-te, neclintire în mărturisirea lui Hristos, prin care mulţi am

dobândit credinţă;

Bucură-te, stâlp de foc, care prin văpaia Sfintelor Taine ne potoleşti setea lăuntrică;

Bucură-te, Sfinte Părinte Efrem, mărinimie ce ne cuprinzi sub acoperământul dragostei tale!

Condacul 2

Văzând nesecatul tău izvor de bunătate, mulţimi nemăsurate de oameni îşi îndreaptă suspinurile către tine, dumnezeiescule Efrem, adeverind grabnicul ajutor şi focul dragostei dumnezeieşti ce se sălăşluieşte întru tine. Pentru aceea, şi noi, cei care năzuim a ne lumina cu bucuria minunilor tale, voim a cânta dimpreună cu tine veşnicul: Aliluia!

Icosul 2

Cei care nu au unde să locuiască sau nu au o slujbă pentru a-şi câştiga pâinea cea de toate zilele găsesc la tine deplină înţelegere, Sfinte Efrem, căd nimic dintru ale noastre nu-ţi este străin, d pe toţi ne întâmpini cu surâsul bunelor nădejdi. Pentru aceea, şi noi îţi cântăm cu voioşie:

Bucură-te, zid înălţat din pietrele mărturisirii şi ale ostenelilor mucenicești;

Bucură-te, cămară lăuntrică întru care intrăm prin lucrarea rugădunii;

Bucură-te, uşă care ni se deschide către slava împărăţiei Cerurilor;

Bucură-te, fereastră prin care se revarsă străludrea dumnezeiască a Evangheliei;

Bucură-te, masă care ne pune înainte hrana cunoştinţei Dumnezeirii lui Hristos;

Bucură-te, hrană de lumină care întremează pe cel doborât în bezna păcatului;

Bucură-te, pâine aburindă, dăruită celor care flămânzesc după Dumnezeu;

Bucură-te, apă care limpezeşte lăuntric şi curăţă înti- nădunile sufleteşti;

Bucură-te, licoare prin care suntem tămăduiţi de amă- rădunile poftelor lumeşti;

Bucură-te, reazem de care se alipesc cei care au ostenit în pribegia pământească;

Bucură-te, odihnă preacurată, dăruită celor care ostenesc în

împlinirea porundlor;

Bucură-te, veşmânt şi zale prin care nu suntem răpuşi de vrăjmaşul firii omeneşti;

Bucură-te, Sfinte Părinte Efrem, mărinimie ce ne cuprinzi sub acoperământul dragostei tale!

Condacul3

Umbletele tale sfinte poposesc şi în vieţile noastre, Mare Mucenice Efrem, căd acolo unde nu mai era nid o nădejde, s-a ivit speranţa, iar acolo unde stăpânea boala şi moartea, au răsărit puterea şi voioşia vieţii. De aceea, şi noi, cu inimile înnoite de lacrimi, îi cântăm Dumnezeului tău şi Dumnezeului nostru: Aliluia!

Icosul 3

Arborele cel uriaş al minunilor tale îşi întinde ramurile peste întreaga lume, umplând-o de bună mireasmă şi presărând peste tot florile bucuriei şi seminţele credinţei in Fiul lui Dumnezeu. Umple-ne şi pe noi de seva mărturisirii Adevărului, ca astfel să-ţi putem grăi aşa:

Bucură-te, sudoare care s-a preschimbat în sânge prin ostenelile mucenicești;

Bucură-te, plugar care ai dus până în Cer brazda mărturisirii lui Hristos;

Bucură-te, brutar ce ştii să rumeneşti pâinea strădaniilor pentru Dumnezeu;

Bucură-te, făurar ce alcătuieşti nenumărate împrejurări spre a trezi sufletele adormite;

Bucură-te, oştean care lupţi neîncetat cu rugăciune pentru mântuirea oamenilor;

Bucură-te, meşter iscusit care croieşti din lacrimi veşmintele înnoirii sufletelor noastre;

Bucură-te, grădinar care prin revărsare de miresme stârpeşte buruienile patimilor;

Bucură-te, căutător de pietre preţioase, ce ştie să găsească ceva bun şi în cei înglodaţi în păcat;

Bucură-te, aurar care ne învaţă meşteşugul de a trece cu rugăciune prin focul ispitelor;

Bucură-te, păstor adevărat în care nu este nici o dâră de făţărnicie sau cruzime;

Bucură-te, făuritor de cântări, care tuturor ni te dăruieşti prin glăsuirea minunilor;

Bucură-te, maică blândă şi milostivă pentru cei care sunt în pruncia sufletească;

Bucură-te, Sfinte Părinte Efrem, mărinimie ce ne cuprinzi sub acoperământul dragostei tale!

Condacul 4

Suspinul cel tainic al inimilor noastre îl cunoşti mai bine decât noi, Preacuvioase Efrem, căd tu eşti înainte- mergătorul luminării lăuntrice şi al dobândirii iertării lui Dumnezeu. Acestea ştiindu-le, toţi cei care am fost ajutaţi de tine îi mulţumim Domnului că te-a dăruit veacului nostru, cântându-I: Aliluia!

Icosul 4

Atât de grabnic este ajutorul tău, Sfinte Efrem, încât adeseori ne este greu de priceput cum de vii atât de iute spre a ajuta oamenilor, căd inimile noastre se clatină sub bântuirea gândurilor deznădejdii şi ale necredinţei. Acestea cunoscându-le şi mărturisindu-le, voim a-ţi grăi unele ca acestea:

Bucură-te, morar ce macină pentru noi grâul rugăciunii la moara proniei dumnezeieşti;

Bucură-te, căci speli în lacrimile tale hainele pângărite ale sufletelor noastre;

Bucură-te, iconom care te pui chezaş pentru noi înaintea lui Dumnezeu;

Bucură-te, învăţător care tu însuţi ai împlinit cu fapta tot ceea ce ne îndemni să facem;

Bucură-te, dodor iscusit, care tămăduieşti deopotrivă şi sufletul, şi trupul;

Bucură-te, corăbier care pe nenumăraţi i-ai izbăvit din potopirea păcatului;

Bucură-te, temeluitor ce ridici din ruine mintea noastră cea cu totul împrăştiată;

Bucură-te, cărturar a cărui învăţătură este plămădită dintru Duhul Sfânt;

Bucură-te, tâmplar care croieşti coşciugul năravurilor şi al prieteşugurilor rele;

Bucură-te, fierar dibaci, care ne slobozeşti din lanţurile cu care ne-am înfierat sufletul;

Bucură-te, paşnic vânător, care îi îmblânzeşti pe cei sălbăticiţi dintru multa răutate;

Bucură-te, fluier păstoresc, a cărui cântare adună la sine turma mieilor lui Hristos;

Bucură-te, Sfinte Părinte Efrem, mărinimie ce ne cuprinzi sub acoperământul dragostei tale!

Condacul 5

Poarta cea largă a lumii ne-o închizi, Preacuvioase Părinte Efrem, deschizându-ne cărările cele strâmte ale poruncilor Evangheliei, întru care însuţi te-ai ostenit până la sânge, încununându-te cu dobândirea dragostei pentru vrăjmaşi. Iar noi, minunându-ne de tăria bărbăţiei tale mucenicești, ne închinăm Celui Care ţi-a dat ţie putere, cântându-I: Aliluia!

Icosul 5

Minunată şi nemăsurată putere dă Evanghelia tuturor celor care trudesc în împlinirea poruncilor, căd, făcându- ne părtaşi la gândurile Fiului lui Dumnezeu, ne curăţim lăuntric şi ne împuternicim cu lumina Adevărului, iar ţie, celui care L-ai mărturisit pe Domnul Hristos, îţi grăim:

Bucură-te, vestitor al Evangheliei, adeverit prin osteneala călugărească şi mucenicească;

Bucură-te, preot care ai adus jertfă lui Dumnezeu neîncetate lacrimi de pocăinţă;

Bucură-te, pictor adevărat, ce ne cureţi de spoiala făţărniciei şi a părerii de sine;

Bucură-te, dascăl al milostivirii, care ne învaţă lucrarea dragostei pentru semeni;

Bucură-te, neguţător care ne drămuieşti cu înţelepciune răstimp de pocăinţă şi îndreptare;

Bucură-te, fântânar ce ne ajuţi să ajungem la adâncimile cele tainice ale sufletului;

Bucură-te, secerător ce voieşti ca inimile omeneşti să rodească holdele Evangheliei;

Bucură-te, vier care adună în teascul Bisericii ciorchinii cei copţi în soarele rugăciunii;

Bucură-te, străjer al curăţiei minţii, care ne scoţi din temniţa împătimirilor lumeşti;

Bucură-te, truditor neobosit, care arde neghinele din ţarina minţilor noastre;

Bucură-te, gazdă a bunătăţii, care îi odihneşti pe toţi cei care

poposesc la tine;

Bucură-te, slujitor al întregii firi omeneşti prin necurmatele tale rugăciuni;

Bucură-te, Sfinte Părinte Efrem, mărinimie ce ne cuprinzi sub acoperământul dragostei tale!

Coniacul 6

Privegherea neîncetată pe care ai săvârşit-o în peştera sihăstrească, dumnezeiescule Efrem, a rodit în cununa mucenicească, însuşi Domnul, Cel întru Care ai mărturisit, preamărindu-Se întru tine. Pentru aceea, şi noi, cei care am gustat un strop din ploaia minunilor tale, mulţumim Preasfântei Treimi, cântând cu umilinţă: Aliluia!

Icosul 6

Binecuvântare şi luminare lăuntrică primim prin puterea mijlocirilor tale, Preacuvioase Părinte, învred- nicindu-ne a pune început bun întru toate ale noastre, tu însuţi fiind cel care sporeşte buna voire şi lucrare. Pentru aceea, şi noi, cei care ne-am ospătat din îndulcirea milostivirilor dăruite de tine, îţi grăim:

Bucură-te, rădăcină care îi soarbe din adâncuri pe cei întunecaţi de gânduri pământeşti;

Bucură-te, arbore care înalţă către Dumnezeu năzuinţele curate ale celor înlăcrimaţi;

Bucură-te, ramură înflorită, care împrăştie petalele bucuriei prin suflarea Duhului Sfânt;

Bucură-te, zbor înmiresmat, care îi cuprinde pe toţi cei ce caută dreptatea Evangheliei;

Bucură-te, aripă întinsă asupra întregii lumi, care nu îngăduie slobozirea puterii răutăţii;

Bucură-te, cer senin, răsărit în sufletelor celor care mărturisesc Dumnezeirea lui Hristos;

Bucură-te, nor bogat în lacrimi, care se pogoară asupra celor care săvârşesc pocăinţă;

Bucură-te, ploaie a umilinţei, în care fiecare picătură vesteşte iertarea lui Dumnezeu;

Bucură-te, rouă răcoritoare, care îi adapă pe cei ce au ostenit în lupta cu păcatul;

Bucură-te, râu întru ale cărui repejuni se curăţă toţi cei înglodaţi în gândul trupesc;

Bucură-te, mare adâncă pe care se înalţă talazurile râvnei şi ale

curăţiri sufleteşti;

Bucură-te, ocean întru care s-a revărsat bogăţia cea nemăsurată a darurilor dumnezeieşti;

Bucură-te, Sfinte Părinte Efrem, mărinimie ce ne cuprinzi sub acoperământul dragostei tale!

Condacul 7

Crucea pătimirilor tale pustniceşti şi muceniceşti străluceşte lumii, Mare Mucenice Efrem, tămăduindu-ne de otrava păcatului şi a morţii şi arvunindu-ne nădejde nemindnoasă în necurmata lucrare a Duhului Sfânt. Umple şi inimile noastre de cuvintele mărturisirii, ca astfel să îndrăznim a-I cânta Sfintei Treimi: Aliluia!

Icosul 7

Toate mădularele trupului ţi-au fost zdrobite şi ciopârţite, vrând chinuitorii tăi să piardă cu totul de pe pământ pomenirea ta, dumnezeiescule Efrem. Insă Cel Care te-a preamărit pe tine şi te-a făcut cunoscut lumii a fost însuşi Domnul cerului şi al pământului, iar pentru aceea, şi noi îţi cântăm cu recunoştinţă:

Bucură-te, zăpadă poposită peste glia lăuntrică dintru care s-a dezrădăcinat păcatul;

Bucură-te, ger care cu a sa suflare poate stinge toate aprinderile noastre pătimaşe;

Bucură-te, viscol ce prin troienele bunătăţii vesteşti lucrarea curăţiei inimii şi a minţii;

Bucură-te, gheaţă care sleieşte toată îndărătnicia şi nestatornicia omenească;

Bucură-te, fulg pogorât cu blândeţe, care ne aduci vremea înnoirii lăuntrice;

Bucură-te, boare a cărei mângâiere ajunge în cele mai tainice locuri ale sufletului;

Bucură-te, gingăşie care mărturiseşte prin fapte dumnezeiasca delicateţe şi dragoste;

Bucură-te, primăvară care ne întâmpină cu ramurile înflorite ale credinţei şi ale nădejdii;

Bucură-te, bună-mireasmă plină de culorile veseliei celei nemincinoase a harului;

Bucură-te, frumuseţe senină care nu poate fi aflată decât în lumina Sfântului Duh;

Bucură-te, înflorire a cărei bogăţie e plină de seminţele umilinţei şi

ale pocăinţei,

Bucură-te, adiere întru care sunt alinaţi toţi cei care trudesc întru plinirea Evangheliei;

Bucură-te, Sfinte Părinte Efrem, mărinimie ce ne cuprinzi sub acoperământul dragostei tale!

Condacul 8

Sălaş pământesc nu avem şi suspinul şi neputinţa însoţesc viaţa noastră, Preacuvioase Mucenice, căci am ostenit plătind datoriile stăpânitorilor acestei urni. Primeşte-ne sub ocrotirea ta cea caldă, ca astfel, deschizându-se şi în inimile noastre făgaşul cel bine- ruvântat al mulţumirii, să putem a privi către cele de Sus **fi** să cântăm Domnului: Aliluia!

Icosul 8

Vreme de bucurie şi nădejde am aflat de când am auzit de lucrările tale minunate, dumnezeiescule Efrem, **fi** nu încetăm să ne uimim de grabnicul tău ajutor. Nu ne rece cu vederea nici pe noi, cei care suntem în căutarea mei locuinţe ori vrem să dobândim un serviciu prin care **fă** ne câştigăm cele de trebuinţă, ca, astfel, cu bucurie să .d putem cânta:

Bucură-te, literă înscrisă în multe inimi ca semn al bunătăţii Preasfintei Treimi;

Bucură-te, cuvânt de rugăciune, alcătuit de nerostitele suspinuri omeneşti;

Bucură-te, filă din Cartea Vieţii, ce e împodobită cu slava asemănării dumnezeieşti;

Bucură-te, cerneală cerească, picurată peste lume, vestind neîncetatele tale minuni;

Bucură-te, hârtie ce nu s-a mistuit când s-au scris graiurile de foc ale Duhului Sfânt;

Bucură-te, peniţă care făureşte cuvintele tămăduirii şi ale întoarcerii la Dumnezeu;

Bucură-te, caligraf care ai umplut Biserica cu frumuseţea mărturiilor vii ale credinţei;

Bucură-te, carte ce cuprinde toate minunile lui Dumnezeu neîncăpute în această lume;

Bucură-te, izvodire de binefaceri prin care îi întâmpini pe toţi cei care te caută;

Bucură-te, pecetluire întru adâncurile inimii a numelui Domnului

Iisus Hristos;

Bucură-te, ceară întru care se văd semnele cele preacurate ale hărniciei Sfântului Duh;

Bucură-te, miere care îndulceşti amărăciunile şi mâhnirile acestei vieţi pământeşti;

Bucură-te, Sfinte Părinte Efrem, mărinimie ce ne cuprinzi sub acoperământul dragostei tale!

Condacul 9

Neştiută a fost mucenicia ta vreme de cinci veacuri, Preacuvioase Efrem, însă, la vremea rânduită, te-ai făcut cunoscut întregii lumi, descoperind Maicii Macaria sfintele tale moaşte. Umple şi inimile noastre cu bucuria sfintelor tale lucrări, ca, gustând puterea minunilor tale, să cântăm Domnului: Aliluia!

Icosul 9

Temei luminat şi adeverit al credinţei te avem pe tine, Mare Mucenice Efrem, căci curgerea minunilor tale a spălat raţa lumii, aducând noian de alinare celor împovăraţi de poverile acestui veac. Pune şi în graiurile noastre cuvânt de laudă şi de mulţumire, ca să-ţi putem grăi:

Bucură-te, slavă a Crucii lui Hristos, ce are înainte- mergătoare rugăciunea neîncetată;

Bucură-te, monah neînfricat şi îndelung pătimitor, împodobit cu cinstea marilor mucenici;

Bucură-te, miel jertfit, care prin revărsarea sângelui ai biruit cruzimea îndrăcită a călăilor;

Bucură-te, cap plecat, a cărui cunună de spini a fost alcătuită din multe piroane;

Bucură-te, aloe şi smirnă turnate peste rănile putrezite ale fărădelegilor noastre;

Bucură-te, giulgiu care ne încinge cu tăria biruinţei depline asupra morţii;

Bucură-te, mahramă a pătimirilor, ce s-a preschimbat în flamură a învierii;

Bucură-te, străfulgerare care luminează tainiţele cele mai adânci ale conştiinţei;

Bucură-te, clopot care cutremură simţirile noastre moleşite de îndulcire şi păcat;

Bucură-te, nard cu a cărui mireasmă se vesteşte izbândă înnoită

asupra iadului;

Bucură-te, zori şi arvună a învierii noastre, adeverite prin lucrarea sfintelor tale moaşte;

Bucură-te, bucurie a Duhului Sfânt, ce ne face cunoscută frumuseţea Fiului lui Dumnezeu;

Bucură-te, Sfinte Părinte Efrem, mărinimie ce ne cuprinzi sub acoperământul dragostei tale!

Condacul 10

Neîncetat văzând faţa lui Dumnezeu, pururea mijloceşti pentru noi, Preacuvioase Efrem, luând asupra ta toate neputinţele şi greşelile noastre ca şi cum ar fi ale tale şi învăţându-ne cât de mare este puterea dragostei. Pune îndrăzneală sfântă şi în inimile noastre, ca, închinându-ne lui Dumnezeu, să cutezăm a-I cânta: Aliluia!

Icosul 10

Nimic din cele ale noastre nu-ţi este neştiut, preabunule Părinte Efrem, ci, întâmpinându-ne cu surâsul tău, toate împrejurările le unelteşti spre a dobândi noi folos deplin. Ajută-ne să le pricepem pe cele care ne simt de trebuinţă veşnică, ca, neamăgindu-ne de cele trecătoare, să îţi putem grăi aşa:

Bucură-te, trudă sfântă a sufletului, întru care ai cernut toate cugetele şi simţirile tale;

Bucură-te, vitejie în lupta cea de gând pentru păzirea în inimă a numelui Domnului Iisus;

Bucură-te, plâns al pocăinţei, care îmbrăţişează toată întunecarea şi înverşunarea noastră;

Bucură-te, nezdruncinare prin care se mărturiseşte tăria credinţei şi a nădejdii tale;

Bucură-te, răbdare care adevereşte adâncul dragostei ce I-o porţi Mântuitorului Hristos;

Bucură-te, bărbăţie ce nu s-a înfricoşat înaintea celor care au vrut să te biruiască prin cazne;

Bucură-te, umilinţă care a mulţumit lui Dumnezeu pentru tot ce i s-a rânduit să pătimească;

Bucură-te, destoinicie întru a-ţi pune neîncetat nădejdea în bunătatea Preasfintei Treimi;

Bucură-te, zâmbet al împărăţiei Cerurilor, prin care i-ai biruit pe cumpliţii prigonitori;

Bucură-te, suspin şi râvnire aprinse cu focul cel de Sus, pentru

mântuirea firii omeneşti;

Bucură-te, străvedere care, prin dragostea Duhului Sfânt, aduci lumină în întunericul nostru;

Bucură-te, şirag al sângiuirilor mucenicești, împodobit cu razele învierii Domnului;

Bucură-te, Sfinte Părinte Efrem, mărinimie ce ne cuprinzi sub acoperământul dragostei tale!

Condacul 11

Pornirile cele înverşunate ale trupului şi ale cugetelor lumeşti ne robesc cu ademenirile lor, dar prin focul rugăciunilor tale simt potolite mulţime de ispite, Mare Mucenice al lui Hristos. Pentru aceea, cunoscând puterea dată ţie de la Domnul, îi mulţumim că ne-a dat un asemenea ocrotitor şi îi cântăm: Aliluia!

Icosul 11

Cuvânt cu putere mare sunt faptele tale minunate, dumnezeiescule Efrem, căci încă din vremea vieţuirii pământeşti nu ai iubit multa cuvântare, ci tăcerea cea lucrătoare prin rugăciune. Pentru aceea, şi noi te rugăm, adună mintea noastră din împrăştiere, ca astfel să-ţi putem grăi:

Bucură-te, verigă sfântă, care ne statorniceşti în apropierea de Trupul şi Sângele Domnului;

Bucură-te, îmbrăţişare strălucitoare, care ne luminezi cu puterea dragostei şi a adevărului;

Bucură-te, râvnitor ce azvârle în întunericul cel mai dinafară pleava celor ce le săvârşim din slavă deşartă;

Bucură-te, grânar în care se adună făptuirile cele pline de greutatea smereniei şi a umilinţei;

Bucură-te, inel al chezăşiei pus în mâna celor care se întorc la Dumnezeu, ştiindu-se fii risipitori;

Bucură-te, turn al rugăciunii lui Iisus, prin al Cărui nume ai cunoscut slava cea de Sus;

Bucură-te, văpaie a dragostei dumnezeieşti, arătată lumii pentru mântuirea multora;

Bucură-te, blândeţe şi pace desăvârşite, care teme- luiesc puterea cunoştinţei adevărate;

Bucură-te, suflare sfântă, care spulberă mulţimea deşertăciunilor din viaţa omenească;

Bucură-te, martor prin sânge adeverit al negrăitei întrupări a

Fiului lui Dumnezeu;

Bucură-te, pas călăuzitor care a schimbat din temelii vieţile nenumărator oameni;

Bucură-te, anotimp al înnoirii lăuntrice, pururea luminat de căldura Soarelui Dreptăţii;

Bucură-te, Sfinte Părinte Efrem, mărinimie ce ne cuprinzi sub acoperământul dragostei tale!

Coniacul 12

Trecând prin mucenicie ca printr-o uşă strâmtă, ai intrat deplin întru slava împărăţiei Cerurilor, neuitând în rugăciunile tale pe nimeni dintru firea omenească, mult-milostive Efrem. Curăţă şi sufletele noastre de lepra nesimţirii, ca, limpezindu-ni-se mintea, să pricepem măcar şi în parte puterea slăvirii lui Dumnezeu, grăind: Aliluia!

Icosul 12

Pitici suntem la minte şi la inimă, Preacuvioase Mucenice, căci, neputând cuprinde decât cele materialnice şi trecătoare, ne rostogolim spre toată îndulcirea pătimaşă. Curăţă-ne pe noi cu focul lacrimilor tale, ca, avându-te pe tine mare binefăcător, să-ţi putem cânta cu recunoştinţă:

Bucură-te, leac grabnic lucrător pentru bolile şi pătimirile sufletului şi ale trupului;

Bucură-te, părtăşie cu noi întru toate necazurile şi strâmtorările vieţuirii pământeşti;

Bucură-te, dor înlăcrimat ce iese în întâmpinarea celor tulburaţi şi răzvrătiţi;

Bucură-te, alinare părintească, prin care prind nădejde cei ce sunt lepădaţi de toţi;

Bucură-te, veselia celor care se închină cinstitelor şi mucenicestilor tale moaşte;

Bucură-te, tămăduire dăruită spre înnoirea credinţei şi mântuirea sufletească;

Bucură-te, înviere care rupe zăvoarele temniţelor noastre de cuget şi simţire;

Bucură-te, hrană cerească, prin care prind putere toţi cei năpăstuiţi ori prigoniţi;

Bucură-te, piatră a credinţei, pe care se temeluieşte înnoirea multor suflete;

Bucură-te, slovă întru care sunt tăinuite adâncurile negrăite ale

smereniei Domnului;

Bucură-te, minune a lui Dumnezeu, care nu încetezi să săvârşeşti minimi pentru noi;

Bucură-te, vestitor al învierii, a cărui propovăduire se lucrează prin fapte nemuritoare;

Bucură-te, Sfinte Părinte Efrem, mărinimie ce ne cuprinzi sub acoperământul dragostei tale!

Condacul13

Cuvintele noastre simt strâmte şi zăbavnice, Preacuvioase Efrem, şi nu putem mărgini în graiuri toate binefacerile pe care le-ai arătat spre noi, căci nu numai îndreptare sufletească am dobândit, ci şi tămăduirea trupului şi toate cele materialnice care ne sunt de mare trebuinţă. Pentru aceea, şi noi, cei care am fost ajutaţi de tine, ne adunăm într-un cuget şi îţi grăim: Bucură-te, Sfinte Părinte Efrem, mărinimie ce ne cuprinzi sub acoperământul dragostei tale! *(de trei ori)*

Apoi iarăşi se zic icosul şi condacul întâi, iar apoi această

Rugăciune către Sfântul Efrem cel Nou

Cu sufletul ostenit de mulţimea întristării şi de greutăţile vieţuirii pământeşti, alerg către tine, dumnezeiescule Părinte Efrem, punând înaintea ta toate cele care mă frământă şi îmi tulbură zilele. Cuprinde şi viaţa mea cu a ta bunătate şi izvodeşte împrejurări folositoare pentru a-mi dobândi cele de trebuinţă. Dăruieşte-mi putere lăuntrică şi curaj ca să înfrunt cele neprevăzute, iar sufletul şi viaţa înnoieşte-mi-le cu suflarea Duhului Sfânt. Agoniseşte-mi tu izbândă de la Dumnezeu şi rânduieşte ca toate împrejurările să le primesc pentru folosul, întărirea şi creşterea mea în credinţă. Pecetluieşte-mă cu binecuvântarea ta, ca, săvârşindu-se şi întru mine biruinţa purtării Sfintei Cruci, să sporesc întru cunoaşterea celor veşnice şi care nu se vor clătina vreodată. Ajută-mi să binevestesc mulţimea binefacerilor tale, ca, astfel, toţi cei care au trebuinţă de mâna ta puternică şi degrab lucrătoare să se poată veseli pentru dobândirea cererilor lor. Şi astfel, cu toţii dimpreună, să ne umplem de voioşia cea binecuvântată care se revarsă din darurile lui Dumnezeu. încă te rog, fii alături de mine în toate zilele vieţuirii pământeşti şi rânduieşte astfel încât vremea sfârşitului să vină cu pace şi blândeţe şi, trecând neîmpiedicat în veacul viitor, să mă învrednicesc şi eu a vedea slava cea nemărginită a dragostei Preasfintei Treimi, Tatăl, Fiul şi Duhul Sfânt. Amin.

Şi se face otpustul:

Doamne, Iisuse Hristoase, Fiul lui Dumnezeu, pentru rugăciunile Preacuratei Maicii Tale, ale Sfântului Efrem cel Nou şi ale tuturor Sfinţilor, miluieşte-ne şi ne mântuieşte pe noi. Amin.

PARACLISUL SFÂNTULUI EFREM CEL NOU PENTRU AJUTORAREA CELOR AFLAŢI ÎN CĂUTAREA UNUI SERVICIU SAU A UNEI LOCUINŢE

După obişnuitul început, se zic

Troparul şi condacul Sfântului Efrem:

Ai strălucit ca soarele pe Colina Neprihăniţilor şi ai urcat la Domnul pe calea martiriului, dându-ţi sufletul sub loviturile necredincioşilor, Sfinte Părinte Efrem, Mare Mucenic al lui Hristos. Pentru aceasta, ai făcut ca dumnezeiescul har să se reverse neîncetat spre cei ce cu evlavie îţi strigă ţie: slavă Celui Ce ţi-a dăruit putere, slavă Celui Ce ţi-a dăruit harul tămăduirilor, slavă Celui Care dă tuturor tămăduiri prin tine.

Pe Colina Neprihăniţilor te-ai întărit, vieţuind întru nevoinţă, Părinte de Dumnezeu înţelepţite, şi de acolo ai purces pe calea muceniciei. Pentru aceasta, Cel Care dăruieşte lumii viaţa, cu îndoită cunună te-a încununat, Mare Mucenice Efrem, şi te-a dăruit nouă, ca în tot locul să te avem ajutător şi să te rugăm cu stăruinţă: miluieşte-i pe cei ce te cinstesc pe tine.

Canonul Sfântului Efrem cel Nou

Cântarea I

Irmos:

Apa trecându-o ca pe uscat şi din răutatea egiptenilor scăpând israeliteanul, striga: Izbăvitorului şi Dumnezeului nostru să-I cântăm.

Stih: Sfinte Efrem, cuprinde-ne şi pe noi întru odihna milostivirii tale.

Cunoscând prin puterea Duhului Sfânt toate nevoile şi suspinurile noastre, cu blândeţea şi pacea Evangheliei ne vii întru întâmpinare, minunatule Efrem, şi, însorin- du-ne vieţile cu razele bunătăţii tale, ne slujeşti până întru cele mai mici trebuinţe, arătându-te după chipul Domnului Hristos, Cel Care, din nemărginită dragoste, ne poartă neîncetat în palmele proniei Sale dumnezeieşti.

Stih: Sfinte Efrem, cuprinde-ne şi pe noi întru odihna milostivirii

tale.

În frământările şi tulburările vieţii aflându-ne învolburaţi şi înecându-ne în amarul îngrijorărilor şi al mâhnirilor, ridicăm capetele noastre spre tine şi, când te strigăm, grabnic ne scoţi din potopul deznădăjduirii. Spală mintea noastră cu apele cele bogate ale Evangheliei, ca, înnoindu-ne cu totul, să ne facem vrednici apropierii de dumnezeiescul Trup şi Sânge al Fiului lui Dumnezeu.

Stih: Sfinte Efrem, cuprinde-ne şi pe noi întru odihna milostivirii tale.

Mici, neputincioase şi firave sunt sufletele noastre, din pricină că nu am lucrat poruncile Mântuitorului, Părinte Efrem, căci nicidecum nu putem cuprinde cu mintea nici înălţimea ostenelilor tale sihăstreşti şi nici adâncul cel înfricoşător al martiriului la care ai fost supus. Fie-ţi milă de noi, cei preamici, căci, după a noastră putere şi străduinţă, deşi ne ştim nevrednici, râvnim şi noi a intra în slava împărăţiei Cerurilor.

Slavă...

Lucrarea ta cea lăuntrică este greu de priceput omului trupesc, care nu iubeşte să se îndeletnicească în rugăciune, Preacuvioase Efrem, dar strălucirea minţii tale îndumnezeite ajunge până în adâncurile cele mai tainice ale sufletelor noastre, curăţind şi tămăduind cu dragoste toate metehnele şi mâniile noastre necurate, dobândite încă din pruncie.

Şi acum..., *a Născătoarei de Dumnezeu:*

Bunătatea ta cea nemăsurată a izbăvit nenumărate suflete din căile păcatului şi ale morţii, Preacurată Fecioară, căci. inima ta de Maică nu a răbdat să ne vadă batjocoriţi de vrăjmaşul cel întunecat al firii omeneşti. Nu înceta să păzeşti vieţile noastre şi să sporeşti buna aşezare a Bisericii Dreptmăritoare, ca, sub ocrotirea ta hrănindu-ne cu Trupul şi Sângele Fiului tău, să dobândim înnoire a vieţii şi curată nădejde.

Cântarea a III-a

Irmos:

Doamne, Cela Ce ai făcut cele de deasupra crugului ceresc şi ai zidit Biserica, Tu pe mine mă întăreşte întru dragostea Ta, că Tu eşti marginea doririlor şi credincioşilor întărire, Unule, Iubitorule de

oameni.

Stih: Sfinte Efrem, cuprinde-ne şi pe noi întru odihna milostivirii tale.

În locaşul îngust al peşterii sihăstreşti şi mai apoi în temniţa în care ai fost ferecat de păgâni, Mare Mucenice Efrem, te-ai nevoit, lărgindu-ţi inima întru dragostea lui Dumnezeu şi biruind puterea morţii, a păcatului şi a vrăjmăşiei, prin sălăşluirea lui Hristos întru tine. Pune şi în vieţile noastre un strop al milei tale, ca, preschimbându-se acesta în sămânţă cerească, să rodim şi noi bunătate faţă de semeni.

Stih: Sfinte Efrem, cuprinde-ne şi pe noi întru odihna milostivirii tale.

Nimic din durerea şi lacrima omenească nu-ţi este străin, Preacuvioase Efrem, căci, purtând neîncetat n suflet Crucea lui Hristos, L-ai urmat pe Stăpânul şi Dumnezeu întru toate cele pe care ţi le-a rânduit şi astfel ai biruit dimpreună cu El, fiind acum împodobit cu lumina cea strălucitoare a învierii, ale cărei raze le preschimbi pentru noi în nenumărate minuni.

Stih: Sfinte Efrem, cuprinde-ne şi pe noi întru odihna milostivirii tale.

Multe simt nevoile noastre de pe acest pământ şi viaţa ne-o prefacem într-o neîncetată tânjire după fel şi fel de născociri trecătoare. Ajută-ne, Preacuvioase Efrem, să le dobândim doar cele ce ne sunt de mare trebuinţă, :a, rămânându-ne răgaz şi pentru grija sufletului, să ˙.e limpezim şi să pricepem că obârşia noastră este în Ieruri şi că îndată ce viaţa trecătoare va înceta, ne vom nfăţişa înaintea Preasfintei Treimi.

Slavă...

Trupul tău sfărâmat şi ciopârţit de cruzimea călăilor a umplut de sânge Colina Neprihăniţilor, preablândule Efrem, însă toate picăturile vărsate s-au făcut sămânţă a noianului de minuni şi binefaceri pe care le presari peste tot în lume. Pentru aceasta, şi vestea numelui tău adună nenumărate mii de credincioşi, care vin să se închine cinstitelor tale moaşte şi să dobândească binecuvântarea ta.

Si acum..., *a Născătoarei de Dumnezeu:*

Nu este om pentru care să nu fi vărsat vreo lacrimă, mult-milostivă Maică a lui Dumnezeu, d pe toţi ne-ai înfăşat cu

dragostea ta, încă de când am fost zămisliţi în pântecele maicii noastre. Ridică-ne, ajută-ne, întăreşte- ne şi ne luminează ca să purcedem pe calea Evangheliei Fiului tău, ca astfel, împutemicindu-ne prin lucrarea poruncilor, să gustăm din roadele împărăţiei, care a fost tăinuită de Dumnezeu înlăuntrul nostru.

Stihiri:

Putred şi găunos s-a făcut omul prin gustarea din pomul cunoştinţei binelui şi răului, iar tu, Sfinte Părinte Efrem, întru sângiuirile muceniciei te-ai făcut următor al Stăpânului Hristos, dăruind tainică îmbrăţişare firii omeneşti. Prin dumnezeiască iconomie, trupul tău a fost ascuns în scorbura copacului, ca nouă, celor orbit de moarte, să ne fie sămânţă şi sevă a Pomului Vieţi Veşnice, cel pururea înfloritor şi roditor.

Biruind focul patimilor trupeşti şi izbândind întru pârjolul muceniciei, ne dăruieşti rouă rugădunilor tale Preacuvioase Părinte Efrem, şi ne scoţi din aprinderea poftelor şi a multor primejdii.

Este cu neputinţă să moară cel care îi urmează întru adevăr Stăpânului Hristos, şi întru această putere venind tu în mijlocul nostru, Părinte Efrem, cu îndrăzneală mărturisim tuturor, grăind: Sfântul este întru totul viu!

Preotul zice ectenia: Miluieşte-ne pe noi, Dumnezeule..., *la care îi pomeneşte pe cei pentru care se face paraclisul. Dacă paraclisul se săvârşeşte fără preot, aici vom zice:* Sfinte Părinte şi Mare Mucenice Efrem, Mare Tămăduitor şi Făcător de minuni, milostiveşte-te spre robii tăi aceştia... *şi pomenim numele celor pentru care ne rugăm.* Doamne miluieşte *(de 12 ori). Apoi preotul zice ecfonisul:* Că milostiv şi iubitor de oameni Dumnezeu eşti şi Ţie slavă înălţăm, Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Sedealna, glasul al 4-lea:

Prin puterea dragostei lui FIristos, păcatele, beteşugurile, neputinţele şi sfâşierile noastre lăuntrice le iei asupra ta, preablândule Părinte Efrem, şi întru acest chip stai înaintea Tronului Dumnezeirii, înveşmântat cu nreaslăvita haină a smereniei. Pentru aceea, te rugăm să ne tămăduieşti pe noi, îndulcindu-ne cu o picătură din dumnezeiescul tău har, ca să nu fim biruiţi de mâhnirea cea amară, care ne întâmpină în multe feluri.

Cântarea a IV-a

Irmos:

Tu eşti întărirea celor ce aleargă la Tine, Doamne, Tu şti lumina celor întunecaţi şi pe Tine Te laudă duhul meu.

Stih: Sfinte Efrem, cuprinde-ne şi pe noi întru odihna milostivirii tale.

Prunci cu sufletul fiind, nu ne dumirim cum lucrează harul Duhului Sfânt în vieţile noastre, dar poposirea ta la noi ne veseleşte cu liniştirea şi pacea sufletească, Preacuvioase Efrem. Pentru aceea, voim a-L lăuda pe Dumnezeu prin tine, căci strălucirea Sa întreită s-a oglindit întru tine, care te-ai făcut Părinte şi Tămăduitor pentru toţi cei necăjiţi şi întristaţi de durerile lumii.

Stih: Sfinte Efrem, cuprinde-ne şi pe noi întru odihna milostivirii tale.

Cuvinte neiscusite şi simple îţi aducem ca mulţumire şi dar, Mare Mucenice Efrem, şi te rugăm, primeşte-le şi nu ne trece cu vederea, căci prin ajutorul tău şi nespusa ta bunătate, unii am dobândit un loc de muncă, iar alţii o locuinţă, acestea toate fiindu-ne de mare trebuinţă în vremea vieţuirii pământeşti.

Stih: Sfinte Efrem, cuprinde-ne şi pe noi întru odihne milostivirii tale.

Pogorând ocrotirea dragostei tale şi în vieţile noastre Preacuvioase Părinte Efrem, inimile ni se înnoiesc ş: se umplu de dragostea Evangheliei, râvnind şi noi se ostenim la împlinirea poruncilor Fiului lui Dumnezeu Ajută-ne să ne facem iubitori de osteneală, ca, păşinc pe calea cea strâmtă dăruită lumii spre mântuire, să ne cunoaştem păcatul şi să ne îndreptăm cu toată fiinţe noastră către Părintele Luminilor.

Slavă...

Mult ai trudit întru împlinirea Evangheliei în viaţe ta, dumnezeiescule Efrem; pentru aceea, şi Domnii Hristos S-a sălăşluit întru tine prin însăşi lucrarea poruncilor, dăruindu-ţi a vedea lumea cu ochii Lui şi a le gândi pe toate cu mintea bărbatului desăvârşit. Ridică şi cugetele noastre cele ce se târăsc în lucruri pământeşti, ca, îndulcindu-ne măcar şi puţin din frumuseţea Evangheliei, să râvnim a ne

schimba din temelie vieţuirea.

Şi acum..., *a Născătoarei de Dumnezeu:*

Milostivirea ta blândă şi prealucrătoare îl înveşmântează pe tot pământeanul, Pururea Fecioară şi Maică, căci privirea ta străluminată alungă taberele demonilor şi întunericul păcatului, dăruind fiecăruia răstimp de mântuire şi răscumpărare a vremii. Fii păzitoarea şi mijlocitoarea noastră în toate zilele ce le mai avem de trăit, iar în ceasul Judecăţii, agoniseşte-ne milă şi îndurare de la Cel pe Care L-ai născut în chip feciorelnic.

Cântarea a V-a
Irmos:
Luminează-ne pe noi, Doamne, cu poruncile Tale şi cu braţul Tău cel preaînalt; pacea Ta dă-ne-o nouă, Iubitorule de oameni.

Stih: Sfinte Efrem, cuprinde-ne şi pe noi întru odihna milostivirii tale.

Adâncindu-te în rugăciune, ai biruit toate înfăţişările răutăţii, Preacuvioase Efrem, iar purtând neîncetat în mimă numele cel preaputemic al Fiului lui Dumnezeu, n-ai temeluit înnoire lăuntrică, întru care ţi s-a dat a vedea slava cea negrăită a împărăţiei Cerurilor. Luminează şi vieţile noastre cu raza nădejdilor curate, ca, astfel, paşii noştri să urmeze căile credinţei lucrătoare.

Stih: Sfinte Efrem, cuprinde-ne şi pe noi întru odihna milostivirii tale.

Nu-ţi este scârbă de căderile noastre, ci iute ne întinzi mâna spre ridicare, dumnezeiescule Efrem, plecând urechea ta chiar şi bâiguielilor noastre de rugăciune. Ajută-ne să nu ne cheltuim viaţa în dorinţe pătimaşe şi deşarte, ci, dobândindu-le pe cele de folos, să înaintăm bărbăteşte pe calea cea adevărată şi sfinţitoare a apropierii de Sfintele Taine ale Bisericii lui Hristos.

Stih: Sfinte Efrem, cuprinde-ne şi pe noi întru odihna milostivirii tale.

Florile cele înmiresmate şi veşnice ale minunilor tale, Preacuvioase Efrem, biruiesc împietrirea noastră lăuntrică prin adierea cea lucrătoare a harului Sfântului Duh. Pentru aceea, toţi cei care

ne-am hrănit şi odihnit cu bogăţia darurilor tale, foarte ne bucurăm şi, în semn de recunoştinţă, vestim tuturor cât de mult bine ne-a făcut Dumnezeu prin tine.

Slavă...

întru frângerea inimii şi plângere lăuntrică ţi-ai săvârşit slujirea în Biserică, Sfinte Efrem, adeverind mai întâi prin faptă şi abia apoi prin cuvânt puterea lucrătoare a pocăinţei. Pentru aceasta, şi noi îţi mulţumim că mistuieşti moartea dintru noi cu a ta dragoste şi împreună-pătimire, ca un preot adevărat care săvârşeşte cele preoţeşti asemenea lui Hristos-Dumnezeu, Arhiereul cel veşnic.

Şi acum..., *a Născătoarei de Dumnezeu:*

Unde să mă ascund de privirea cea atotvăzătoare a Fiului tău, Preacurată Fecioară, nicicum nu ştiu, căci blândeţea şi îndelunga Sa răbdare cutremură sufletul meu neîndreptat. Ajută-mă şi pe mine să pun început bun, ca, întorcându-mă de la întuneric la lumină şi de la deznădăjduire la bună nădejde, să-mi plinesc calea pământească spre răspuns bun la înfricoşata Judecată.

Cântarea a Vl-a
Irmos:
Doamne, Cela Ce ai făcut cele de deasupra crugului ceresc şi ai zidit Biserica, Tu pe mine mă întăreşte întru dragostea Ta, că Tu eşti marginea doririlor şi credincioşilor întărire, Unule, Iubitorule de oameni.

Stih: Sfinte Efrem, cuprinde-ne şi pe noi întru odihna milostivirii tale.

Luptând până la sânge împotriva născocirilor şi a nălucirilor slavei deşarte, Mare Mucenice Efrem, te-ai arătat învingător prin puterea lui Hristos-Dumnezeu, cel care a biruit slava cea mincinoasă şi plină de făţărnicie a lumii. Pentru aceea, şi acum, mulţimea cea mare a noroadelor aleargă la tine, mărturisind în chip tainic că încă din vremea vieţii pământeşti te-ai făcut părtaş slavei celei nematerialnice a Preasfintei Treimi.

Stih: Sfinte Efrem, cuprinde-ne şi pe noi întru odihna milostivirii

tale.

Fiara cea cumplită a părerii de sine ai străpuns-o cu suliţa osândirii omului lăuntric, Preacuvioase Efrem, urmând pe calea marilor Părinţi şi Cuvioşi ai Bisericii, care în toată vremea vieţii se socoteau pe de-a-ntregul vrednici de iad. Pentru aceea, nici privirea ta cea curată nu caută la mincinoasa noastră slavă lăuntrică, ci chipul lui Dumnezeu dintru noi cinstindu-l, ne cureţi de spoiala multelor făţărnicii şi închipuiri găunoase. Pironit şi spânzurat fiind în pom, ai suspinat, gândind că te-ai învrednicit să-ţi urmezi Domnul şi Stăpânul, dar trecând prin pătimiri mai presus de închipuire, ai fost împodobit de El cu darul facerii de minuni. împleteşte mila ta cu nădejdea noastră, Mare Mucenice Efrem, şi ridică-ne cugetele către Pomul Vieţii, dăruit nouă prin Trupul şi Sângele Domnului.

Slavă...

Clipă după clipă trece viaţa noastră, dumnezeiescule Efrem, şi nu voim a lua aminte că răstimpul dăruit nouă aici, pe pământ, se împuţinează, ci ca nişte bezmetici ne avântăm spre cele vătămătoare. Ţintuieşte pornirile noastre rele cu săgeata fricii lui Dumnezeu, ca astfel să ne venim întru sine şi, făcându-ne cu luare aminte, să ne adunăm puterile sufleteşti spre a ne ruga şi a ne mărturisi Domnului Iisus Hristos.

Si acum..., *a Născătoarei de Dumnezeu:*

Fecioria duhului şi a trupului tău te-au învrednicit a-L purta în pântece pe Fiul Tatălui, Preacurată Maică şi Fecioară, aducând lumii Prunc care la vremea rânduită a sorbit în Ghetsimani toată fărădelegea lumii, spre a ne dărui mântuire prin Crucea şi învierea Sa. Fii pururea mijlocitoare pentru noi, înaintea bunătăţii Sale, ca, avân- du-te pe tine caldă solitoare, să ne învrednicim a vedea de-a pururi faţa Dumnezeului tău şi Dumnezeului nostru.

Stihiri:

Pildă de smerenie te-ai făcut nouă tuturor, Preacuvioase Efrem, căci pentru întărirea noastră în credinţă, ai iconomisit multe feluri de minuni şi până astăzi nu te-ai scârbit de noi, cei ce suntem atât de zăbavnici întru fapta cea bună.

Ajută-ne, Sfinte Părinte Efrem, ca prin credinţă şi nădejde bună să

dobândim ajutorul cel de Sus şi întru acest chip să biruim mulţimea asupririlor şi a cumplitelor învolburări ale acestei lumi.

Invăţându-ne să fim cu luare-aminte şi recunoscători, ne izbăveşti de nesimţirea sufletească şi de împietrirea cea învârtoşată a mândriei, Preacuvioase Mucenice Efrem. Pentru aceasta, te rugăm să veghezi în toată vremea asupra noastră şi, luminându-ne cugetele cu raza smereniei, ridică-ne întru lucrarea evangheliceştilor porunci.

Preotul zice ectenia: Miluieşte-ne pe noi, Dumnezeule..., *la care îi pomeneşte pe cei pentru care se face paraclisul. Dacă paraclisul se săvârşeşte fără preot, aici vom zice:* Sfinte Părinte şi Mare Mucenice Efrem, Mare Tămăduitor şi Făcător de minuni, milostiveşte-te spre robii tăi aceştia... *şi pomenim numele celor pentru care ne rugăm.* Doamne miluieşte *(de 12 ori). Apoi preotul zice ecfonisul:* Că milostiv şi iubitor de oameni Dumnezeu eşti şi Ţie slavă înălţăm, Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Condac, glasul al 3-lea:

Mulţimea nevoinţelor călugăreşti şi a pătimirilor mucenicеşti le-ai purtat pe umerii tăi, precum o cruce, Sfinte Părinte Efrem, şi ai urmat Stăpânului Hristos, Cel Care a luat asupra Sa toată neputinţa, pătimirea şi toată osânda păcatelor noastre.

Prochimen, glasul al 4-lea:

Cinstită este înaintea Domnului moartea cuvioşilor Lui.

Stih: Ce vom răsplăti Domnului pentru toate câte ne-a dat nouă?

APOSTOLUL

Preotul: înţelepciune.

Din Epistola a doua sobornicească a Sfântului Apostol Petru, citire (1,*10-17):*

(Dacă la săvârşirea paraclisului nu se află nici un preot ori diacon, Apostolul şi Evanghelia pot fi citite de către un simplu credincios, cu luare-aminte, cu smerenie şi dragoste.)

Fraţilor, siliţi-vă cu atât mai vârtos să faceţi temeinică chemarea şi alegerea voastră, căci, făcând acestea, nu veţi greşi niciodată. Că aşa vi se va da cu bogăţie intrarea în veşnica împărăţie a Domnului nostru şi Mântuitorului Iisus Hristos. Drept aceea, vă voi aminti pururi de acestea, cu toate că le ştiţi şi sunteţi întăriţi întru adevărul în care staţi. Socotesc dar că este drept, câtă vreme simt în acest cort, să vă ţin treji

prin aducerea- aminte, fiindcă ştiu că degrabă voi lepăda cortul acesta, precum mi-a arătat Domnul Iisus Hristos. Dar mă voi sili ca şi după plecarea mea să vă amintiţi necontenit de acestea, pentru că noi v-am adus la cunoştinţă puterea Domnului nostru Iisus Hristos şi venirea Lui, nu luându- ne după basme meşteşugite, ci fiindcă am văzut slava Lui cu ochii noştri. Căd El a primit de la Dumnezeu- Tatăl cinste şi slavă atunci când, din înălţimea slavei, un glas ca acesta a venit către El: „Acesta este Fiul Meu cel iubit, întru Care am binevoit".

Preotul: Pace ţie, cititorule.
Citeţul: Şi duhului tău. Aliluia...

EVANGHELIA
(Matei 17, 1-9)
Preotul: Cu înţelepciune drepţi, să ascultăm Sfânta Evanghelie. Pace tuturor.
Credincioşii: Şi duhului tău.
Preotul: Din Sfânta Evanghelie de la Sfântul Apostol şi Evanghelist Matei, citire.
Credincioşii: Slavă Ţie, Doamne, slavă Ţie.
Preotul: Să luăm aminte.

Şi după şase zile, Iisus a luat cu Sine pe Petru şi pe Iacov şi pe Ioan, fratele lui, şi i-a dus într-un munte înalt, de o parte. Şi S-a schimbat la faţă înaintea lor, şi a strălucit faţa Lui ca soarele, iar veşmintele Lui s-au făcut albe ca lumina. Şi iată, Moise şi Ilie s-au arătat lor, vorbind cu El. Şi, răspunzând, Petru a zis lui Iisus: Doamne, bine este să fim noi aici; dacă voieşti, voi face aici trei colibe: Ţie una, şi lui Moise una, şi lui Ilie una. Vorbind el încă, iată un nor luminos i-a umbrit pe ei, şi iată glas din nor zicând: „Acesta este Fiul Meu cel iubit, în Care am binevoit; pe Acesta ascultaţi-L". Şi, auzind, ucenicii au căzut cu faţa la pământ şi s-au spăimântat foarte. Şi Iisus s-a apropiat de ei şi, atingându-i, le-a zis: Sculaţi-vă şi nu vă temeţi! Şi, ridicându-şi ochii, nu au văzut pe nimeni, decât numai pe Iisus singur. Şi pe când se coborau din munte, Iisus le-a poruncit, zicând: Nimănui să nu spuneţi ceea ce aţi văzut, până când Fiul Omului Se va scula din morţi.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, Milostive, curăţeşte mulţimea greşelilor noastre.

Stih: Miluieşte-ne, Dumnezeule, după mare mila Ta şi după mulţimea îndurărilor Tale, curăţeşte fărădelegile noastre.

Stihiră:

Călăuză fă-tenouă, Părinte Efrem, ca, prin rugăciunile şi ajutorul tău, să biruim toate învolburările lumeşti şi ispitirile vrăjmaşului şi să dobândim încredinţarea cea smerită a necuprinsei milostiviri a lui Dumnezeu.

Preotul:

Mântuieşte, Dumnezeule, poporul Tău şi binecuvin- tează moştenirea Ta. Cercetează lumea Ta cu milă şi cu îndurări. înalţă fruntea dreptmăritorilor creştini şi trimite peste noi milele Tale cele bogate. Pentru rugăciunile Preacuratei Stăpânei noastre Născătoarei de Dumnezeu şi pururea Fecioarei Maria; cu puterea cinstitei şi de viaţă făcătoarei Cruci; cu folosinţele cinstitelor Puteri Cereşti celor fără de trup; pentru rugăciunile cinstitului, măritului Proroc, înaintemergătorului şi Botezătorului Ioan; ale Sfinţilor, măriţilor şi întru tot lăudaţilor Apostoli; ale celor între Sfinţi Părinţii noştri, mari dascăli şi ierarhi: Vasile cel Mare, Grigorie de Dumnezeu Cuvântătorul şi Ioan Gură de Aur, Atanasie cel Mare, Chirii, Nicolae al Mirelor Lichiei şi Spiridon al Trimitundei, făcătorii de minuni; ale Sfinţilor, măriţilor, bunilor biruitori Mucenici; ale Sfântului Preacuviosului Mare Mucenic şi Tămăduitor Efrem cel Nou; ale Preacuvioşilor şi de Dumnezeu purtători Părinţii noştri: Grigorie Decapolitul, Nicodim cel sfinţit şi Dimitrie cel Nou; ale Sfinţilor şi drepţilor dumnezeieşti părinţi Ioachim şi Ana; ale Sfântului *(numele),* a cărui pomenire o săvârşim astăzi şi pentru ale Tuturor Sfinţilor, rugămu- ne, Multmilostive Doamne, auzi-ne pe noi, păcătoşii şi ne miluieşte pe noi.

Doamne miluieşte *(de 12 ori).*

Apoi ecfonisul:

Cu mila şi cu îndurările şi cu iubirea de oameni...

Dacă paraclisul se săvârşeşte fără preot, credinciosul zice această rugăciune:

Nădejdea şi bucuria vieţii au poposit şi în vieţile noastre prin neîncetatele tale faceri de bine, Mare Mucenice Efrem, iar înnoirea lăuntrică îşi arată deja zorii cei senini. însuţi ne învaţă în chip tainic cum să ajungem biruitori în lupta cu patimile, iar dacă vom mai şi cădea, fii tu nouă reazem şi întărire, ca de fiecare dată să ne îmbărbătăm în cuget şi să pornim din nou lupta cea bună. Şi chiar de nenumărate ori dacă ne vom împotmoli în neştiinţă şi uitare, tu ridică-ne şi luminează- ne, pentru a nu rămâne întru nelucrare. Deschide-ne calea către Sfânta Spovedanie, ca, slobozindu-ne de răutăţile cele vechi, să dobândim luminare lăuntrică şi împuternicire a conştiinţei în lupta cu păcatul şi cu voile cele rele, ca astfel să ne învrednicim şi de împărtăşirea cu Sfântul Trup şi Sânge al Mântuitorului Iisus Hristos. Fie ca pilda şi lumina chipului tău să ne fie călăuze în statornicia pentru lucrul cel bun, dintru care să dobândim şi noi odihna cea binecuvântată a iubitorilor de osteneală. însuţi încredinţează-ne de puterea cea mare a Evangheliei, care îl îndreaptă pe om către împărăţia Cerurilor, ca şi noi, făcându-ne lucrători ai poruncilor, să cunoaştem dumnezeiasca putere ce se află întru ele şi astfel să credem cu tărie că toate cele pământeşti se vor adăuga nouă, prin darul şi iubirea de oameni a Preasfintei şi de viaţă făcătoarei Treimi, Tatăl, Fiul şi Duhul Sfânt. Amin.

Doamne miluieşte *(de 12 ori).*

Cântarea a Vll-a

Irmos:

Tinerii cei ce au mers din Iudeea în Babilon oarecând, cu credinţa Treimii văpaia cuptorului au călcat-o, cântând: Dumnezeul Părinţilor noştri, bine eşti cuvântat.

Stih: Sfinte Efrem, cuprinde-ne şi pe noi întru odihna milostivirii tale.

Ai cunoscut prigoanele lumeşti şi valurile greutăţilor încă din vremea copilăriei tale, Preacuvioase Mucenice Efrem, însă, tainic fiind povăţuit de Maica lui Dumnezeu, ai purces pe calea îngerească a călugăriei, intrând în Mănăstirea Buneivestiri de pe Colina

Neprihăniţilor, fiind încununat de Dumnezeu cu multe osteneli ale dragostei şi rugăciunii, a căror măsură s-a plinit prin caznele martiriului tău cel îndelungat.

Stih: Sfinte Efrem, cuprinde-ne şi pe noi întru odihna milostivirii tale.

Bunătatea fără de seamăn şi înţelegerea milostivă ce ne-o arăţi în fiecare zi, Părinte Efrem, încălzeşte sufletele noastre secătuite, aducând din nou bucuria vieţii şi a nădejdii că vom dobândi un serviciu ori o locuinţă, întăreşte sufletul nostru întru puterea rugăciunilor tale şi, sporindu-ne credinţa, luminează-ne cu dar de înţelepciune şi dragoste pentru semeni.

Stih: Sfinte Efrem, cuprinde-ne şi pe noi întru odihna milostivirii tale.

Roadele cele îmbelşugate ale minunilor tale hrănesc nădejdile curate ale multor mulţimi de oameni, Sfinte Efrem, întărind credinţa şi înnoind vieţile celor aplecaţi spre moarte şi păcat. Cuprinde-ne şi pe noi în lacrimile tale, dumnezeiescule bărbat, ca, spălându-ni-se sufletele de toată necurăţia, să ne arătăm cu feţe vesele, noi, cei care am fost neîncetat biruiţi de mâhnirile cele rele ale lumii.

Slavă...

Pom îmbelşugat al dumnezeieştilor daruri te avem pe tine, mult-milostive Părinte Efrem, căci roadele cele dulci ale bunătăţii tale vindecă amărăciunile noastre cele multe, ridicându-ne din suferinţă şi întremându- ne spre a putea pomi pe calea poruncilor lui Hristos. Pentru aceea, te şi vestim întristaţilor lumii, ca toţi dimpreună, veselindu-ne întru lumina ta, să ne lepădăm de sălăşluirea în văgăunile deznădejdii.

Şi acum..., *a Născătoarei de Dumnezeu:*

Unde am putea să ne aflăm sau să mergem şi dragostea ta să nu ne poată întâmpina, Preacurată Născătoare de Dumnezeu? Căci toate ale noastre îţi sunt cunoscute, tu fiindu-ne apărătoare şi ocrotitoare în

dureri şi neputinţe. Ridică-ne cugetele spre Evanghelia Fiului tău, ca, împlinind şi noi după putere sfintele Sale cuvinte, să ne bucurăm întru înnoirea vieţii şi să îţi mulţumim cu voioşie, Maică Pumrea Fecioară.

Cantarea a VIII-a

Irmos:

Pe împăratul Ceresc, pe Care îl laudă ostile îngereşti, lăudaţi-L şi-L preaînălţaţi întru toţi vecii.

Stih: Sfinte Efrem, cuprinde-ne şi pe noi întru odihna milostivirii tale.

Pecetea cea tainică a Sfintei Cruci te-a împodobit încă de la venirea ta în lume, Preacuvioase Mucenice Efrem, iar sporind cu vârsta, ai ales de bunăvoie crucea vieţuirii călugăreşti, dobândind deplină împreună-pătimire cu aproapele. De aceea, şi noi te rugăm, apropie umărul tău de umărul nostru şi ajută-ne să purtăm poverile acestui veac întru răbdare, iar la vremea cuvenită, să gustăm şi roadele biruinţei nemincinoase.

Stih: Sfinte Efrem, cuprinde-ne şi pe noi întru odihna milostivirii tale.

Lespedea peşterii pustniceşti s-a încins cu focul lacrimilor tale, dumnezeiescule Efrem, iar Colina Neprihăniţilor s-a adăpat cu sângele tău, făurind seminţele cele veşnice ale înnoirii multor suflete. Pătrunde-ne inimile cu blândeţea şi pacea ta cea lină, ca, dobândind temelie nouă, să râvnim zilele cele bune ale recunoştinţei şi ale lucrării statornice pentru împărăţia Cerurilor.

Stih: Sfinte Efrem, cuprinde-ne şi pe noi întru odihna milostivirii tale.

Chipul tău revarsă şi în sufletele noastre odihna nădejdii, Mare Mucenice al lui Hristos, căd întru privirea ta dumnezeiască aflăm răspuns multelor noastre nedumeriri, nevoi ori neputinţe. Călăuzeşte-ne pe cărarea curăţirii lăuntrice, ca, luminându-ne prin mărturisire, să ne învrednicim a primi în fiinţa noastră Trupul şi Sângele cel dătător de viaţă al Domnului Iisus Hristos, Fiul şi Cuvântul lui Dumnezeu.

Slavă...

Biruindu-i prin îndelunga răbdare şi prin dragostea de vrăjmaşi pe prigonitorii tăi, Sfinte Efrem, te cunoaştem astăzi ca pe un neclintit stâlp al credinţei, întru care Domnul Se preaslăveşte, dăruindu-te vremii de acum. Fii nouă candelă veghetoare în cărările vieţii, ca, nerătăcindu-ne din calea rugăciunii şi a Credinţei Dreptmăritoare, să putem fi primiţi spre împărtăşirea Sfintelor Taine ale lui Hristos.

Şi acum..., *a Născătoarei de Dumnezeu:*

Inima ta e precum un nor care e înţesat de lacrimile tuturor oamenilor pământului, Preacurată Maică a lui Dumnezeu, căci, netrecând pe nimeni cu vederea, picuri peste toţi milele tale şi ne luminezi sufletele cu strălfulgerarea cerească a Evangheliei. Adună paşii noştri în căile Fiului tău, ca nu zadarnic să ostenim pe acest pământ, ci să săvârşim cele cuviincioase şi bineplăcute lui Dumnezeu şi oamenilor.

Stih: Să lăudăm, bine să cuvântăm şi să ne închinăm Domnului, cântându-I şi preaslăvindu-L pe Dânsul intru toţi vecii.

Irmosul:

Pe împăratul ceresc pe care-l laudă ostile îngeresti, lăudati-l si-l preaînăltati întru toti vecii.

Cantarea a IX-a

Irmos:

Spăimântatu-s-au cerurile şi marginile pământului s-au cutremurat, că Dumnezeu S-a arătat oamenilor în trup.

Stih: Sfinte Efrem, cuprinde-ne şi pe noi întru odihna milostivirii tale.

Vremea judecăţii a venit, căci iată, conştiinţa ne mustră pentru răutăţile noastre, Preacuvioase Efrem. Pentru aceea, cădem la tine şi ne rugăm: tu, cel care neîncetat ai petrecut întru osândirea de sine, miluieşte şi tămăduieşte sufletele noastre betege şi neputincioase, alungând de la noi boala necredinţei şi a tăgăduirii aproapelui şi umplându-ne de puterea cea făcătoare de viaţă a Evangheliei.

Stih: Sfinte Efrem, cuprinde-ne şi pe noi întru odihna milostivirii tale.

Sălaşul tău sihăstresc şi temniţa din vremea prigonirii deopotrivă ţi-au fost spre a te înveşmânta cu slava împărăţiei, dumnezeiescule Efrem, căci neîncetat ai rostit în inima ta numele Fiului lui Dumnezeu Desţeleneşte şi inimile noastre de buruienile păcatului şi ale relelor pomeniri, ca să ne învrednicim a purta cu bucurie pecetea numelui lui Dumnezeu, Dătătorul a toată darea cea bună.

Stih: Sfinte Efrem, cuprinde-ne şi pe noi întru odihna milostivirii tale.

Ai biruit în duh toate năpustirile vrăjmaşului, Preacuvioase Părinte, căci, fiind înarmat cu sabia rugăciuni neîncetate şi cu scutul privegherii şi al trezviei, ai vădit în toată vremea întunericul înşelăciunii, izgonindu-i pe demoni. Invaţă-ne şi pe noi să ne izbăvim de multele noastre răutăţi de gând şi, dăruind vieţii noastre o rază din strălucirea ta, să putem osebi adevărul de minciuna care prin viclenie se arată a fi nemincinoasă.

Slavă...

Lacrimile tale au împresurat cu dragoste toată firea omenească, dumnezeiescule Efrem, adeverindu-te a fi după chipul şi asemănarea Celui Care te-a zidit din nimic. Ţese şi în urzeala minţii noastre firul cel roşu al sângelui tău mucenicesc, ca, astfel, puterea Crucii să ni se facă deplin lucrătoare în suflete, îndemnându-ne la paza cugetului şi a simţirilor, dintru care să ne învrednicim a intra şi în tărâmul trezviei inimii şi a minţii.

Şi acum..., *a Născătoarei de Dumnezeu:*

Firea mă trage neîncetat înspre pământ, Preacurată Stăpână, şi, cu totul fiind robit de îndulciri şi patimi, grabnic mă plec spre toată pofta cea vătămătoare. De aceea, cu sârguinţă alerg către tine, Fecioară şi Maică, fiind încredinţat că sub acoperământul tău voi fi izbăvit de toată puterea vrăjmaşului şi îmi voi dobândi sănătatea deplină a sufletului.

Apoi:

Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, Tiiluieşte-ne pe noi *(de trei ori).*

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi oururea şi în vecii vecilor. Amin.

Preasfântă Treime, miluieşte-ne pe noi. Doamne, curăţeşte păcatele noastre. Stăpâne, iartă fărădelegile noastre. Sfinte, cercetează şi vindecă neputinţele noastre, pentru numele Tău.

Doamne miluieşte *(de trei ori).*

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Tatăl nostru, Care eşti în Ceruri, sfinţească-se numele Tău, vie împărăţia Ta, facă-se voia Ta, precum în Cer, aşa şi pe pământ. Pâinea noastră cea de toate zilele dă-ne-o nouă astăzi şi ne iartă nouă greşealele noastre, precum şi noi iertăm greşiţilor noştri. Şi nu ne duce pe noi în ispită, ci ne mântuieşte de cel rău.

Preotul: Că a Ta este împărăţia, puterea şi slava, a Tatălui şi a Fiului şi a Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Apoi troparele, glasul al 6-lea:

Miluieşte-ne pe noi, Doamne, miluieşte-ne pe noi, că nepricepându-ne de nici un răspuns, această rugăciune aducem Ţie, ca unui Stăpân, noi, păcătoşii robii Tăi miluieşte-ne pe noi.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Doamne, miluieşte-ne pe noi, că întru Tine air. nădăjduit; nu te mânia pe noi foarte, nici pomeni fărădelegile noastre, ci caută şi acum ca un milostiv şi ne izbăveşte pe noi de vrăjmaşii noştri, că Tu eşti Dumnezeu nostru şi noi suntem poporul Tău; toţi lucrul mâinilor Tale şi numele Tău chemăm.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

A Născătoarei de Dumnezeu:

Uşa milostivirii deschide-o nouă, binecuvântată Născătoare de Dumnezeu Fecioară, ca să nu pierim cei ce nădăjduim întru tine, ci să ne mântuim prin tine din nevoi, căci tu eşti mântuirea neamului creştinesc.

Preotul zice ectenia: Miluieşte-ne pe noi, Dumnezeule..., *la care îi pomeneşte pe cei pentru care se face paraclisul. Dacă paraclisul se săvârşeşte fără preot, aici vom zice:* Sfinte Părinte şi Mare Mucenice Efrem, Mare Tămăduitor şi Făcător de minuni, milostiveşte-te spre robii tăi aceştia... *şi pomenim numele celor pentru care ne rugăm.* Doamne miluieşte *(de 12 ori).*

Şi se face otpustul:

Doamne Iisuse Hristoase, Fiul lui Dumnezeu, pentru rugăciunile Preacuratei Maicii Tale, ale Sfântului Efrem cel Nou şi ale tuturor Sfinţilor, miluieşte-ne şi ne mântuieşte pe noi. Amin.

RUGĂCIUNI LA FELURITE TREBUINŢE

Rugăciune către Sfântul Efrem cel Nou a celui care se află în căutarea unui serviciu

Preacuvioase Părinte Efrem, cu grăbire alerg către tine, căci, aflând cât de mare este mulţimea celor pe care i-ai ajutat să-şi găsească un serviciu, vin să-ţi pun şi eu înainte durerea mea. Sufletul îmi este tulburat şi ostenit de la atâtea încercări şi mâhnirea mă cuprinde la gândul că parcă nu este şi pentru mine un loc în care să-mi câştig pâinea cea de toate zilele. Niciunde pe unde am căutat nu am primit un răspuns bun, ci am rămas doar cu aşteptarea şi dramul de nădejde că poate-poate se va schimba ceva în bine şi pentru mine. De aceea, te rog, Mare Mucenice Efrem, fii şi mie milostiv, căci sunt încredinţat că tu poţi să rânduieşti împrejurări folositoare, iar glasul tău cel blând şi dumnezeiesc poate preschimba inimile oamenilor întru a fi binevoitoare. Spulberă toate cele care îmi stau împotrivă şi învredniceşte-mă ca nu numai viaţa mea pământească să se preschimbe în bine, ci şi alcătuirea sufletului să se strămute în lucrarea credinţei şi împlinirea dumnezeieştilor porunci ale Domnului nostru Iisus Hristos. Fă în aşa fel, încât locul de muncă pe care o să-l dobândesc prin sfintele tale rugăciuni să îmi fie spre întărirea întru cele bune şi spre cinstea vieţii, ca nimănui să nu-i mai fiu povară, ci însumi să le fiu de ajutor celor care le este de trebuinţă. Fie ca sub aripa acoperământului tău să fiu păzit de toată lucrarea cea rea şi vătămătoare şi, dobândind cele trebuincioase aici, pe pământ, să am şi

inimă recunoscătoare către iubitorul Dumnezeu, pe care să mă învrednicesc a-L cunoaşte mai bine, lucrând poruncile Evangheliei Sale. Te rog, Sfinte Părinte Efrem, ajută-mă acum şi în toată vremea vieţii, ca, trăind sub ocrotirea binecuvântării tale, să mi se înnoiască cele lăuntrice, spre credinţă lucrătoare săvârşită în numele Dumnezeului nostru, Tatăl şi Fiul şi Sfântul Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Rugăciune către Sfântul Efrem cel Nou a celui care caută o locuinţă

Mult-milostive Mare Mucenice Efrem, iată, vin şi mă mărturisesc ţie, ca unui Părinte mărinimos, încredinţându- ţi dorinţa de a avea şi eu o casă pe acest pământ. Tu ştii mai bine ca mine şi care îmi simt posibilităţile, şi ceea ce îmi este de folos, dar şi pe toate cele pe care mi le va rândui Dumnezeu în răstimpul vieţuirii pământeşti. De aceea, voiesc ca dorinţa mea să ţi-o încredinţez deplin şi însăşi aceasta să-mi fie piatra de temelie a casei. însuţi plineşte şi săvârşeşte toate cele de trebuinţă, iconomisind, aşa cum numai tu ştii, împrejurările şi oamenii prin care lucrurile vor veni în faptă. Iar mie dă-mi înţelepciune, cutezanţă şi luare-aminte spre a pricepe toate cele care sunt de folos spre bună înfăptuire. Ajută-mă să trec cu limpezime peste grijile trebuincioase şi să nu mă împotmolesc în lucruri nefolositoare şi în căutarea desfătărilor peste trebuinţă. Şi mai mult decât acestea, ajută-mă ca nu numai să nu se zdrobească şi fărâme casa lăuntrică a sufletului, d să fie temeluită şi retemeluită pe piatra cea tare a cuvintelor Evangheliei, fără de care viaţa omului nu este decât beznă, întuneric şi pridvor al iadului. Sfinţeşte-mi cugetele, învaţă- mă privegherea de toată vremea, fă-mă iubitor al rugădunii şi al mărturisirii către Dumnezeu, ca prin toate acestea să sporesc zi de zi în dragostea lui Hristos şi astfel, crescând mintea mea către cuget deplin, să pricep cât de adânc şi de adevărat este cuvântul Mântuitorului, Care zice: „Căutaţi mai întâi împărăţia lui Dumnezeu şi dreptatea Lui şi toate celelalte se vor adăuga vouă" (Matei 6, 33). Fie ca acestea toate să se împlinească cu mine, prin sfintele tale mijlociri, dumnezeiescule Efrem, ca astfel, statomidndu-mă întru nădejdea cea nemincinoasă, să păşesc cu bucurie în căile Sfintei Evanghelii şi astfel să dobândesc intrare în împărăţia Cerurilor, cea care se află înlăuntrul nostru şi întru care se

arată slava Domnului, Care Se sălăşluieşte întru robii Săi, a Tatălui şi a Fiului şi a Sfântului Duh. Amin.

Rugăciune către Sfântul Efrem cel Nou pentru binecuvântarea casei

Sfinte Părinte Efrem, ştiindu-te ca pe un mare şi mult- milostiv binefăcător al oamenilor, venim la tine plini de nădejde, încredinţându-ţi din toată inima cererile noastre. Tu ai vieţuit în chilie strâmtă mănăstirească, pe care o socoteai foarte odihnitoare, pentru că nu-ţi lăsa cugetele să se reverse întru cele lumeşti, ci prin strâmtorare îţi aduna mintea către pomenirea numelui lui Dumnezeu. Mai apoi, în asprimea peşterii tale sihăstreşti, focul lacrimilor de umilinţă şi de pocăinţă a pogorât asupra ta lumina cea dumnezeiască, înveşmântându-te cu strălucirea dragostei Preasfântei Treimi. Iar atunci când prigonitorii te-au închis în temniţă spre a te supune chinurilor, nu te-ai spăimântat de beznă şi de cazne, ci ai mulţumit Părintelui Ceresc pentru toate cele pe care ţi le-a rânduit. Darurile de care Domnul te-a învrednicit au fost încununate de îndelunga ta răbdare şi de multa pătimire. De aceea, te chemăm în rugăciune pentru binecuvântarea casei acesteia, rugându-te nu numai să sfinţeşti şi să ne luminezi sălăşluirea întru ea, ci şi toate intrările şi ieşirile noastre să fie în căile Domnului. Şi chiar de vom şi greşi, ca nişte oameni neputincioşi ce suntem, ajută-ne să ne ridicăm iar şi iar, ca să nu ne statornicim în rele şi pătimaşe aplecări ale sufletului, ci să învăţăm bărbăţia mărturisirii înaintea feţei lui Dumnezeu. încă te rugăm, învredniceşte-ne să urmăm căile Evangheliei, spre a putea primi cu bucurie şi recunoştinţă Trupul şi Sângele Domnului Hristos, ca prin sălăşluirea Acestuia întru noi, să ne facem noi înşine casă şi sălăşluire a Preasfântei Treimi şi astfel să ni se lumineze şi să se sfinţească sufletul şi toată alcătuirea noastră. Preacuvioase Mucenice Efrem, fii nouă milostiv în toate zilele vieţuirii noastre pământeşti, iar în acele zile din urmă, când sufletul va trebui să se despartă de trup, ajută-ne cu blândeţea ocrotirii tale, ca nu spre robie şi întuneric veşnic să mergem, ci să ajungem Acasă, în Ceruri, unde ne aşteaptă lumina, bunătatea şi dragostea Dumnezeului nostru, Preasfânta şi de viaţă făcătoarea Treime, Tatăl, Fiul şi Duhul Sfânt. Amin.

Rugăciune către Sfântul Efrem cel Nou pentru regăsirea lăuntrică

Dumnezeiescule Efrem, vin acum către tine, încredinţat fiind de dragostea şi prietenia pe care tu le ai pentru oameni, căci nenumăraţi sunt cei pe care i-ai ajutat ori tămăduit şi deopotrivă de mulţi, cei cărora le-ai deschis o cale nouă în viaţă. Dumnezeu a îngăduit să trec prin greutăţi şi tulburări lăuntrice, pentru că am uitat de El şi am socotit că în această lume sunt de sine stătător şi propriul stăpân al vieţii. însă experienţa vieţii mi-a arătat cât de adevărat este cuvântul Domnului care spune că nu putem face un fir de păr alb sau negru. De aceea, acum, aflându-mă în smerenia la care te aduc neputinţele, caci înaintea ta şi te rog, preablândule Părinte Efrem, vino cu grăbire şi ajută-mi ca toate încercările, lipsurile şi pătimirile prin care trec să nu-mi fie spre deznădăjduire, ci spre întărire şi înnoirea vieţii. Pune tu în mine putere şi credinţă şi, curăţindu-mă de semeţia cea trufaşă, ajută- mă să văd lucrarea cea binecuvântată a lui Dumnezeu din viaţa mea. Limpezeşte-mi cugetul şi inima, ca, plinind lucrarea dragostei şi a împreună-pătimirii cu semenii, să primească şi întipărirea cea tainică a Sfintei Cruci, prin care Domnul îi preamăreşte pe toţi cei care îi urmează cu râvnă. Pune întru mine şi spor de nădejde şi tărie, ca, gustând din puterea poruncilor Evangheliei, să mă fac statornic lucrător al cuvintelor Domnului şi, astfel, soarele surâsului Său să răsară plin de strălucire şi în viaţa mea. Pentru acestea toate te rog, preablândule Părinte Efrem, precum şi pentru toate celelalte care îmi sunt trebuincioase, dar acum nu le pot înţelege ori numi. Fie binecuvântat numele tău, pecetluit în taina suferinţei şi a pătimirii, şi binecuvântat fie Domnul care te-a dăruit lumii spre alinarea, tămăduirea şi îndreptarea multora. In vecii vecilor să fie slăvit numele Său, al Tatălui şi al Fiului şi al Sfântului Duh. Amin.

Rugăciune către Sfântul Efrem cel Nou
pentru izbăvirea de vrajbă, asuprire şi nedreptăţi
din partea mai-marilor noştri

Fiind mâhniţi de împrejurările în care ne aflăm, venim înaintea ta cu rugăciune, dumnezeiescule Părinte Efrem, cerând ajutor pentru a ne izbăvi de povara sufletească pusă asupra noastră. Nu ştim ce cuvinte am putea rosti sau ce fapte să împlinim, pentru că toate cele pe care le facem sau spunem, mai-marii noştri le întorc împotriva noastră,

pridnuindu-ne şi mai mult rău. Iată că asuprirea şi nedreptăţile stau asupră-ne şi ştim că în parte purtăm această povară şi din pricina greşelilor şi a neputinţelor noastre omeneşti. Gândurile de ură şi de răzbunare ne împresoară, însă voim a le înfrunta şi birui, ca, astfel, toată împrejurarea de acum să se preschimbe într-un prilej de curăţire şi de luminare lăuntrică. De aceea, te rugăm, vino degrab şi în ajutorul nostru şi înţelepţeşte-ne cum se cuvine să lucrăm spre a nu ne despărţi de harul lui Dumnezeu, căci biruinţa ta mucenicească ne poate umple şi pe noi de adevăr şi de nădejde. Revarsă dintru dragostea ta lumina bunăvoirii şi a bunei înţelegeri între oameni, ca să nu sporească în lume puterea răutăţii, a răzbunării, a prigonirii şi a altor patimi necurate. Fii tu ocrotitorul nostru şi, mijlocindu-ne răbdare şi înţelepciune, dăruieşte- ne să pricepem fie şi un strop din puterea dragostei pentru cei ce ne vatămă ori prigonesc, ca măcar cu suspinul să ne facem părtaşi izbânzilor pătimirilor tale. Binecuvintează- ne deopotrivă pe toţi, asupriţi ori asupritori, căci toţi am greşit ori greşim, iar viaţa aceasta trece ca un fum, însă toţi dimpreună rămânem copiii lui Dumnezeu. Fă să sporească strălucirea cea tainică a împărăţiei în inimile noastre, iar seminţele cele de lumină ale rugăciunilor tale să rodească, înnoindu-ne viaţa şi apropierea semenilor noştri, ca şi noi, cu inimă bună, să-I mulţumim Domnului prin tine, aducând slavă şi cinste în numele Tatălui şi al Fiului şi al Sfântului Duh. Amin.

Rugăciune către Sfântul Efrem cel Nou pentru liniştea la locul de muncă

Preablândule Părinte Efrem, ştiindu-te izvor de pace, bunătate şi mărinimie, îmi îndrept rugăciunea spre tine, cerându-ţi ca mijlocirile şi tainica ta lucrare să se reverse asupra celor care lucrăm dimpreună şi, cu focul rugăciunilor tale nimiceşte neînţelegerile, vrajba, mâhnirile, supărările şi alte patimi care strică buna aşezare sufletească şi care se fac pricină de dezbinări şi vrăjmăşii. Dă-ne nouă să avem cinste şi cuviinţă unul faţă de celălalt, ca, întrajutorându- ne, să ne fim unul altuia spre folos şi să sporim în toate cele pe care le săvârşim. Binecuvântarea ta să fie înainte-mergătoare a zilelor noastre de muncă şi să ne păzească de primejdii de orice fel, înseninându-ne viaţa şi dăruindu-ne gânduri de folos în munca ce o împlinim. Tu însuţi ne poartă de grijă în toată ziua, iar la sfârşitul ei, ajută-ne să ne învrednicim de bucuria celui care a trudit cu rost. Fie ca ajutorul tău

să-mi vină în întâmpinare atât pentru a-mi trăi viaţa cu demnitate, cât şi pentru a fi de folos celor dragi, care atârnă de mine în a avea cele de trebuinţă. Pentru acestea toate, pe care sunt încredinţat că le voi primi prin darul tău, îţi mulţumesc şi îl slăvesc pe Cel Care te-a dăruit vremurilor noastre, Marele nostru Dumnezeu, Tatăl, Fiul şi Sfântul Duh. Amin.

Rugăciune către Sfântul Efrem cel Nou pentru pacea şi buna înţelegere între vecini

Iubitorule de oameni şi mult-milostive Părinte Efrem, fă lucrătoare blândeţea şi bunătatea ta asupra noastră şi asupra vecinilor noştri şi, pogorând peste toţi binecuvântarea păcii tale, linişteşte toată tulburarea pornită din înverşunare, nepricepere, reavoinţă ori din alte pricini. Prisoseşte cu harul tău, dăruindu-ne înţelepciune binevoitoare, prin care să lucreze îngăduinţa şi răbdarea unuia cu celălalt, ca, astfel, toate neînţelegerile, îndârjirile, pomenirile de rău ori semeţiile să se stingă, făcând loc omeniei şi bunătăţii fireşti. Pune tu gânduri bune în Dumnezeu, să lepădăm apucăturile sălbatice şi să îi **cinstim** pe semenii noştri ca pe făpturi ale Domnului. Plineşte tu nceput bun în această împreună-locuire, ca, stingându- ?e tot lucrul vătămător de suflet, să trăim în pace şi bună înţelegere unii cu alţii, încât să ne bucurăm a ne întâlni şi a sta faţă către faţă. Luminează cu binecuvântarea ta toată viaţa noastră, ca prin puterea Sfintei Crud să ne îndulcim de roadele răbdării, ale îngăduinţei şi ale dragostei nefăţamice, încât şi prin cele mai neînsemnate lucruri ale deţii noastre să putem cunoaşte lucrarea cea tainică şi iubitoare a Preasfintei şi de viaţă făcătoarei Treimi, Tatăl, Fiul şi Sfântul Duh. Amin.

Rugăciune de mulţumire către Sfântul Efrem cel Nou a celui care a dobândit o locuinţă

Plin de slava dumnezeiască este chipul tău, Mare Mucenice Efrem, căci rugăciunea ta străvăzătoare şi atotcuprinzătoare îmbrăţişează toată firea omenească, plinind prin lucrarea Duhului Sfânt socotinţele cele tainice şi pururea iubitoare ale lui Dumnezeu. Căldura cea ocrotitoare a darurilor tale mult veseleşte sufletele celor care ţi se roagă, căci foarte degrabă vii să ne ajuţi şi să ridid poverile noastre. Pentru aceea, şi noi, cei care am dobândit un sălaş unde să vieţuim, îţi

mulţumim din :oată puterea inimii că nu ne-ai trecut cu vederea, d ne-ai întâmpinat cu surâsul bunăvoinţei tale. Fă tu să sporească roate cele bune ale noastre, stingându-le şi nimidndu-le pe cele vătămătoare, ca, înnoiţi fiind şi cu vieţuire nouă, să-L sălăşluim în inimi pe Fiul lui Dumnezeu, lucrând în fiecare zi sfintele Sale porund şi îndemnuri. Fii tu chezaşul şi mijlodtorul nostru în toată vremea vieţuirii pământeşti, ca să nu ne pierdem în deşertădunile lumii şi astfel să risipim răstimpul pământesc dăruit nouă prin milostivirea Domnului. Şi aşa, avându-te pe tine dumnezeiesc prieten şi rugător, să săvârşim cu bine drumul nostru pământesc, a cărui plinire să fie în slava cea veşnică a împărăţiei Tatălui şi a Fiului şi a Sfântulu: Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Rugăciune de mulţumire către Sfântul Efrem cel Nou
a celui care şi-a găsit un loc de muncă

Dumnezeiescule Părinte Efrem, iată că cererea pe care am îndreptat-o spre tine s-a împlinit, iar acum cu recunoştinţă vin să-ţi mulţumesc că nu m-ai lepăda: pe mine, păcătosul, ci ai rânduit să-mi dobândesc şi eu un loc de muncă. Tu ştii toate gândurile, frământările tulburarea, stresul, emoţiile, frica şi deznădejdea prin care am trecut, şi nu ai trebuinţă a fi înştiinţat despre ele, măc. în chip nevăzut pătimeai dimpreună cu mine, pregătind izvorul cel mare al binefacerilor tale. Acum nu pot decâ: să-mi mărturisesc bucuria că mi-a fost dat să te cunosc şi de aceea, cu dragoste mă alătur celor care au fost ajutat de tine, ca dimpreună să-ţi cântăm aşa: bucură-te, cei cart nici o lacrimă nu ai trecut-o cu vederea; bucură-te, că tu eşti acela care ne-ai adus o pâine pe masă; bucură-te, ci supinul nostru a fost primit în inima ta blândă; bucură-te că ne adapi din izvorul nesecat al lucrărilor tale; bucură-te că ne hrăneşti cu sfintele cuvinte ale Evangheliei; bucură- te, că ne îndulceşti cu buna mireasmă a multelor minuni bucură-te, că ni te faci îndemn şi apropiere către Sfânta Euharistie; bucură-te, Sfinte Părinte Efrem, dar dărui: nouă de Bunul Dumnezeu!